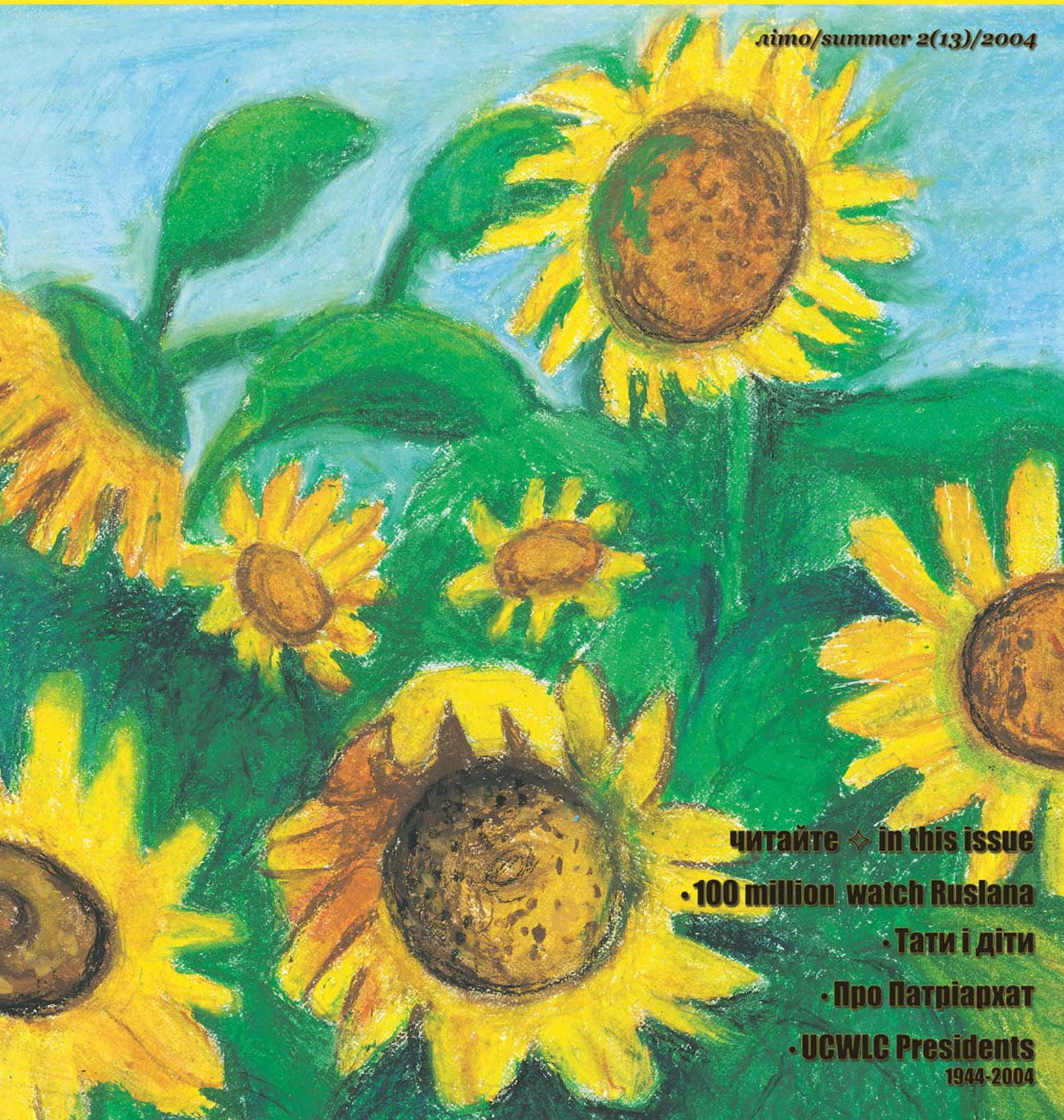

НАША ДОРОГА NASHA DOROGA

літо/summer 2(13)/2004

читайте ♦ in this issue

• **100 million watch Ruslana**

• **Тати і діти**

• **Про Патріархат**

• **UCWLC Presidents
1944-2004**

**Переможець
найбільшого
шоу Європи**

**українська
зірка-патріотка**

Руслана

**Europe's
reigning
rock star**

Ruslana

from Ukraine

Story page 3

100 MILLION

watch Ukraine's Ruslana win Eurovision

Ukraine has won the 2004 Eurovision song contest in Istanbul with Ruslana, a tempest of a singer, producer, dancer and composer with her song *Wild Dance, Dyki Tantsi* in May. Eurovision is to music, what the Academy Awards are to the movies.

Ruslana's song, inspired by the dance music of the Carpathian Mountains, her birthplace, mixed traditional instruments, an acrobatic dance frenzy, leather costumes, traditional Cossack gear and pyrotechnics. She sang in Ukrainian and English saying "I sing in English because it is the language of Europe, and in Ukrainian, because it is my beautiful language."

More than 100 million viewers watched the TV coverage of the event, now in its 49th year.

One of the previous big winners was the Scandinavian group ABBA. Ruslana's CD had reached Platinum before the show and was sold out in most music stores in Ukraine and Europe after her win.

Throughout the lead-up to the contest and after her tremendous win, Ruslana articulated her love for Ukraine. She sent hundreds of reporters cheering when she said that she would kiss the soil of Ukraine when she returned home after the victory. President Kuchma awarded her the highest cultural prize, the Merited Artist of Ukraine. "She is a greater Ukrainian patriot than most. She is a wonderful artist and a splendid politician," he said applauding the phenomenal profile Ruslana accomplished for Ukraine with her winning song

and her eloquently stated love for things Ukrainian. Her "*Ya liubliu nashu Ukrajinu*" resonated around the world.

Here are some comments received by the BBC about the winner:

... the Ukraine entry was one of the best, and the most original by far and a deserved winner

— Kevin Hand, Manchester

My heartfelt congratulation to Ukraina

— Ian Yates, Burbank, California

Ukraine had the best song, let's face it.

— Michael Jakowuik (Kerr), Galashiels, Scotland

Congratulations to Ruslana! Who will say now that Ukraine does not belong to Europe? Ukraine into EU!

— Andrew, Vancouver, Canada

Yes, the Ukraine deserved it. — Sharon Henry, Wigan

Well, at least the best song won! Hopefully Kiev will be able to host a good show to mark the 50th anniversary...

— Matt, London, UK

Oksana Bashuk Hepburn

Івана Купала

7 липня (24 червня за старим стилем) — Івана Купала (Купайла, Іванів день). В Україні Івана Купала святкували майже повсюдно. Свято мало певні регіональні відмінності, але збереглося основне: всюди сплітали вінки і пускали їх на воду, стрибали через вогонь, прикрашали купальське деревце, танцювали, співали обрядових пісень.

Вінки плели з назбираних до схід сонця городніх і польових квітів. Крім чебрецю, любистку, чорнобривців, сокирок, волошок — кропиву і полин — як обереги від нечистої сили.

Для обрядового дерева брали найчастіше вербу, подекуди вишню; на Поліссі — сосну

або березу, на Полтавщині — чорноклен. Різними були й назви: Купайло, Купайлиця, верба, Марена, гільце, вільце. На Чернігівщині, Сумщині, Полтавщині, крім обрядового деревця, робили ще й соломяне (інколи глиняне) опудало — Купало, яке спалювали або топили по завершенні свята.

Прибирали купальське деревце стрічками, вінками, квітами. На Звенигородщині Купайлицю-дерево прикрашали маленькими віночками з вишень. На Поділлі вербу також розцяцьковували вишнями і пригощалися біля неї варениками з вишнями.

Увечері хлопці і дівчата збиралися біля обрядового де-

рева, співали пісень — про кохання, жартівливих, дражливих. Обов'язковим елементом свята було стрибання через вогонь, що символізувало очищення від усього злого. Перестрибували через багаття і хлопці, й дівчата. За повір'ям, якщо хлопець і дівчина, стрибаючи разом, не роз'єднали над вогнем рук, — це віщувало їм щасливе одруження. Якщо ж хто одяг обпалив — вважали те недоброю ознакою для майбутнього подружнього життя. На Сумщині, Чернігівщині стрибали через купу кропиви і будяків, які теж виконували очисну функцію, а потім її спалювали.

Криниченька
ВКФГриф, Харків, Україна

Наша Дорога

XXXIV – 2(13)/2004

Nasha Doroha

Квартальний журнал Ліги Українських
Католицьких Жінок Канади

Quarterly publication of the Ukrainian Catholic
Women's League of Canada

La Journal de la Ligue des Femmes
Catholiques Ukrainiennes du Canada

National Executive mailing address:

Shirley Lisowski, President
100 Attache Drive, Winnipeg, MB R2V 3L5
salisowski@hotmail.com

We welcome letters and contributions. Вітаємо
співучасть. Просимо пересилати листи, листи
до редакції. Please send to:

РЕДАКТОР/EDITOR

ОКСАНА БАШУК ГЕПБУРН
OXSANA BASHUK NEPBURN

1360 Ch. Aylmer Road, Gatineau, PQ J9H 5E1
Phone: 819-771-0723 Fax: 819-775-9488
oksanabh@sympatico.ca

ТЕХНІЧНА ОБРОБКА/TECHNICAL PRODUCTION

Igor Kodak • Ihor Kodak
234 Cochon Crescent, Saskatoon, SK S7K 4T2
Phone: 306-934-7125 • ikodak@sasktel.net

**УКРАЇНОМОВНИЙ КОРЕКТОР/
UKRAINIAN LANGUAGE PROOFREADER**

Люба Андріїва • Luba Andriyiv

**МАРКЕТИНГ ТА АДМІНІСТРАЦІЯ/
MARKETING & ADMINISTRATION**

Jayne Paluck • Евгения Палук
95 Laval Drive, Regina, SK S4V 0H3
Phone: 306-584-9616 Fax: 306-585-0926
Patrice Detz • Петруся Дець
110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7
Fax: 306-924-5961

Висловлені погляди не necessarily відповідають
Редакції. Матеріали не повертаються. Opinions of
authors are not necessarily those of the Editorial
Board. Material will not be returned.

People in photographs are identified left to right.

Copyright © UCWLC. All rights reserved.

PUBLICATIONS MAIL

AGREEMENT NO. 40007760

**RETURN UNDELIVERABLE CANADIAN
ADDRESSES TO NASHA DOROHA
110 TORONTO ST REGINA SK S4R 1L7**

ISBN 1-894022-75-0

PRINTWEST
Printed in Canada

Printed by PrintWest Communications
1150 8th Avenue, Regina, SK S4R 1C9
Phone: 306-525-2304 Fax: 306-757-2439

Верхня обкладинка/Front cover

Field of Sunflowers by Alexander Kostecki,
8 years old. A winning submission of the
First Nasha Doroha Children's Art Contest

Inside front cover

За дозволом Luxen Studio Ltd.

Львів, Україна, © 2004 р.

Courtesy Luxen Studio Ltd. Lviv, Ukraine, © 2004.

Зміст ✧ Contents

5 Листи ✧ Letters

10 Briefly ✧ Коротко

Гостинні статті ✧ Special Features

3 100 million watch Ukraine's Ruslana win Eurovision
by Oksana Bashuk NEPBURN

3 Івана Купала

6 На шляху до Патріархату Тарас Різун

7 "Християнські мотиви в українській сучасній
поезії" Наталія Спольська Томцьо

8 Elections ✧ Вибори

by H.E. Andrew Robinson, Canada's Ambassador to Ukraine

9 Посол України в Канаді

✧ Ambassador of Ukraine to Canada

11 Issues & Opinions ✧ Важливі справи

12 Тати і діти ✧ Fathers and children

Богдан Малина ✧ by Marta D. Olynyk

14 Women's Health ✧ Здоров'я жінок

Організаційні справи ✧ Organizational Items

15 Голови Крайової Управи ЛУЖКЖ

✧ Presidents National Executive UCWLC

16 From the National President ✧ Від крайової голови

18 Від моря до моря ✧ From sea to sea

20 National Executive Plenary Conference Decisions

✧ Рішення з Пленарних Нарад Крайової Управи

22 Вічна пам'ять ✧ Eternal Peace

26 Profiles ✧ Особистості

29 Діяльність "Приятелів Дітей"

На кінець ✧ Closing Features

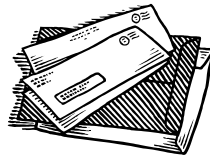
30 Доми для сеньйорів в Канаді Богдан І. Шулякевич

32 Наша Історія ✧ Our History

34 Arts & Entertainment ✧ Культура і розвага

38 Останнє слово ✧ Last word

Листи ... Letters

I note in the Spring 2004 issue of NASHA DOROHA two requests for writing letters: to Mel Gibson (page 35) and to Canada's minister of foreign affairs (page 5). That would be Bill Graham.

It would be helpful to give your readers the actual letter addresses and e-mails so that this will happen.

*Dr. Harold & Nadia Trafananko
Prince Albert, SK*

*The e-mail to Minister of Foreign Affairs and International Trade:
bill.graham@dfait-maeci.gc.ca. ND would welcome obtaining an e-mail or mailing address for Mel Gibson. Please assist us in this.—Ed.*

Пишуть до Вас уже вдруге мама та дочка Алла і Вікторія з України. В 2003 році ми вже завдяки Вашому журналові мали честь подякувати пані Анні Тофан, яка проживає в Surrey, BC.

Пані Анна є дуже доброю людиною, з відкритим серцем та щирою душею. Вона — наша чарівна помічниця, яка старається допомогти нам і морально, і матеріально. Але зараз допомоги потребує сама пані Анна. Вона дуже захворіла: перенесла операцію на очі (глаукома), а головне — 3 шийні нерви затиснуті внаслідок артрити, тому біль не покидає пані Анну. Можливо, серед читачів знайдуться люди, які допоможуть пані Анні Тофан якщо не матеріально, то морально: рецептами, порадою, добрим словом, молитвою за її здоров'я.

Дякуємо Вам за все.

Вдячних Вам читачів і цікавих статей у часописі. Нехай Ваша праця допомагає усім людям знайти Бога в душах.

*Алла і Вікторія
Україна*

По дальші інформації про п-ні Тофан прошу контактувати ЛУКЖК, Епархія Нью Вестмінстер. — Ред.

Гратуюлю Вам за гарний склад нашого модерного журналу ЛУКЖК.

Дякую дуже за ваше „Останнє Слово” (весна), написане з любов'ю материнською мовою про свою Маму. Я прочитала кілька разів зі сльозами в очах. Шукала я також новини з нашої Торонтонської Епархії і повинна була вживати побільшуюче скло.

Я вже довгі роки є активною членкою ЛУКЖК, була 2 рази головою нашого відділу. Ми вкладали багато грошей до запасного фонду журналу НАША ДОРОГА, а тепер багато з нас не може любитись тим журналом, бо там майже все є в англійській мові.

Просимо дуже, не забувайте за нас, ми надалі хочемо бути вірними членками нашої організації. Ми не вимагаємо багато, але хоч одну третину, десь при кінці, але в українській мові.

*Розалія Кузьмюк
Кіченер, ОН*

Please know that I have received many wonderful comments from a cross-section of members and non-members both women and men as to the wonderful quality of the NASHA DOROHA journal. The mix of information is very well done, the articles timely and enjoyable. It's good to hear that we are enjoying our journal from “cover to cover.”

*Helen Sirman, President
UCWLC Edmonton Eparchy*

В одному з останніх номерів Вашого журналу НАША ДОРОГА я побачила статтю Danielly Murynky (Данусі Муринки) „The Price of Patriotism, My Dido Dan Mur.” Мене дуже зацікавила ця стаття, бо я народилася у цьому селі, що і Данило Муринка; ми були сусідами. Та справа ось у чім.

Я вивчила його творчість, при допомозі знайшла його книги і вислала в Україну у Микулинецьку школу, де колись вчився Дан Мур і де сьогодні працює моя дочка вчителькою української мови і літератури. Я написала велику статтю про нього, бо шкода, щоб про такий талант, такий Божий дар не знали в Україні. Я помістила оголошення в *Гомоні України*, в якому звернулася за допомогою до знайомих Дан Мура, бо зовсім мало знала про його життя у Канаді і не мала його книг. Газета допомогла, і до мене задзвонив Яр Славутич, який сказав, що перешле мені деякі його книги.

В Микулинецькій школі моя дочка хоче зробити виставку його творів. Прошу Вас дуже! Перешліть мого листа онучці Данила Муринки, або дочці чи синові, може вони допоможуть з матеріалами про дідуся, батька. Прошу: не відмовте у допомозі.

*Марія Олексій
Етобіко*

НАША ДОРОГА переслала інформацію родині Муринки; стаття була у номері 2(11) 2003. — Ред.

Наша духовність Spirituality

На шляху до Патріархату

Тарас Різун, редактор АРКА, Львів

Справа Патріархату Української Греко-Католицької Церкви в новітніх часах своїм корінням сягає II Ватиканського Собору, коли її озвучив Патріарх Йосиф Сліпий. Відтоді вона залишається однією з найважливіших проблем для нашої Церкви. Принаймні у свідомості вірних визнання патріаршого статусу УГКЦ завжди, так би мовити, перебувало на особливому контролі. Цю ситуацію можна порівняти з тим, як колись, у часи бездержавності України, ми ставилися до питання її незалежності. У той чи інший спосіб воно завжди було присутнім у нашій душі і домінувало в переліку пріоритетів національного життя.

Щоправда, сьогодні Патріархат УГКЦ не є для Церкви справою життя і смерті, як колись незалежність. Навпаки Церква, вийшовши з підпілля, вже майже протягом 15 років успішно працює і розвивається. І здається, саме цей поступ Церкви й виніс знову на порядок денний питання про її патріарший статус. На відміну від незалежності України, яка була в часи окупації для нас єдиною можливістю вижити, Патріархат Церкви нині є шансом зробити великий крок уперед, утвердити й розвинути ті здобутки, яких уже досягнуто, а також — своєрідним актом історичної та Божої справедливості.

Мабуть, саме таке сприйняття справи Патріархату УГКЦ її ієрархією, духовенством і вірними стало причиною дуже пильної уваги до візиту представника Ватикану Кар-

динала Вальтера Каспера у Москву наприкінці лютого цього року. Як виявилося, справа Патріархату значною мірою цікавить і закордонні кола. Про це виразно засвідчили численні публікації в міжнародній пресі, а також висловлювання представників різних конфесій. З'ясувалося, що визнання Патріархату УГКЦ було б без перебільшення революційною подією, яка вплинула б на ситуацію практично в цілому християнському світі. Тут ідеться і про прецедент у рамках Вселенської Церкви, і про взаємини з Російською Православною Церквою (РПЦ), і про те, що УГКЦ на сьогодні є найбільшою католицькою Церквою східного обряду. Виникнення нашого Патріархату, на думку деяких противників такого кроку, може збурити той відносний спокій і рівновагу, які існують тепер у міжцерковних стосунках.

Усе це якоюсь мірою пояснює ту позицію, яку зайняв на переговорах з ієрархами РПЦ Кардинал Каспер. Він фактично не підтримав справи патріаршого устрою нашої Церкви, заявляючи, що Ватикан не робитиме жодних кроків у цьому напрямку без консультацій з Москвою. Мабуть, найбільше ця позиція породжена бажанням не конфліктувати з РПЦ та дбати про інтереси римокатолицьких дієцезій у Росії. Однак, з іншого боку, вона викликала розчарування серед вірних УГКЦ, які вже давно перебувають у стані напруженого очікування визнання Патріархату. Їм, безперечно, набагато ближчою є позиція ректора Пап-

ського орієнтального інституту отця Роберта Тафта, який заявив, що порадив би українцям просто проголосити Патріархат і отримати його.

Проте, як свідчать висловлювання ієрархів нашої Церкви і насамперед Блаженнішого Любомира Кардинала Гузара, провід Церкви займає іншу позицію. По-перше, як сказав Глава УГКЦ, “ми повинні за будь-яких обставин зберегти розважливість і мудру налаштованість наших умів і сердець”. А по-друге, дуже важливо, що сьогодні всі “владики Києво-Галицької Митрополії УГКЦ глибоко переконані в потребі такого устрою (патріаршого.—Т. Р.) для зміцнення єдності Церкви й народу та належного їх розвитку”. Цю позицію єпископи одностайно висловили на Синоді 2002 року. І виглядає, що вона є на сьогодні найперспективнішою.

З іншого боку, занепокоєння викликає позиція РПЦ та інших православних Церков, які категорично виступили проти можливого визнання Патріархату УГКЦ. Їхні заяви більше схожі на ультиматуми, адресовані Папі Римському, в яких вони погрожують розірвати будь-які зв'язки з католиками в разі визнання Патріархату нашої Церкви. Такий підхід до справи Патріархату є неприйнятним і ставить під запитання сам міжцерковний діалог.

Узагальнюючи, що нічого страшного в результаті візиту Кардинала Каспера до Москви не сталося. Навпаки, той резонанс, який викликали ці переговори, й, зокрема, акту-

алізація питання Патріархату УГКЦ на міжнародному рівні, свідчать про те, що наша Церква доросла до вагомого положення. І не помічати цього не може дозволити собі ніхто.

Ця ситуація УГКЦ є наслідком по-слідовної, виваженої і продуманої праці. Церква поступово починає реалізовувати свій, без перебільшен-ня великий, потенціал. І в цьому —

запорука її подальших успіхів. Треба тільки працювати й жити згідно з Божими заповідями, і тоді, без сум-ніву, вже незабаром патріарший статус УГКЦ стане реальністю.

“Християнські мотиви в українській сучасній поезії”

Наталія Спольська Томцьо

Д-р Анна-Галя Горбач, (літера-турознавець з Києва; виступа-ла недавно в Торонто з рамени НТШ) почала доповідь на цю тему переглядом культурно-історичних факторів, які формували укра-їнську думку і ідентичність впро-довж тисячоліть. Найбільш пози-тивним з цих факторів було Хри-стіянство, прийняте династією Рюриковичів, які осіли в Києві. Запроваджене з Візантії перед розломом церкви на східну і за-хідну (1058) Християнство спри-яло династичним зв'язкам і куль-турним обмінам із Заходом. Про це свідчать імена святих західних у Київському Патерику, писаному при Київській Лаврі у XIII ст.

Християнський вплив прохо-див зі школами і академіями західно-європейського типу і ширився з допомогою культурних центрів і друкарської техніки. У XVI ст. на українській території Польсько-Литовської держави повстала гільдія “мандрівних дяків”. Ці дяки ширили християн-ські легенди, пісні і псалми при церковних приходах. Цією доро-гою християнські мотиви увійшли у народні казки, приказки, коляд-ки і щедрівки.

Популярні в народі храмові свята притягали лірників, кобза-рів, пізніше бандуристів. Вони збагачували народну творчість християнськими мотивами, пере-плетеними з історичними героїч-ними темами. Відгомін цієї доби знаходимо в українській сучасній модерній поезії і літературі.

Дуже про-мовисто ви-ринули хри-стіянські мо-тиви у добі Відродження 20-х років, особливо се-ред символі-стів. Найкра-щим прикла-дом є “Скорбна мати” Павла Тичини. Цей вірш, як і уся релі-гійна тематика, були заборонені в Советській імперії з 30-х років до пізніх 80-х. Усіх сміливців карали каторгою.

Однак, уже в 50-х роках про-буджується мотив зруйнування церков у Ігоря Калинця. У 70-х роках Роман Хоркавець написав поетичний цикл “Щоденні молитви у гонінні”. У 80-х роках з далекого вигнання обізвався Євген Сверстюк і прислав д-р Анні-Галі Горбач поему, присвячену “святим з бездонними очима вчителькам страждань Вірі, Надії, Любові”.

Незважаючи на довготривалу заборону друку на релігійну чи правозахисну тематику таких авторів, як Ліна Костенко і Валерій Шевчук, збереглося багато творів з “глибоким хри-стіянським духом і символікою довголітньої віри”.

Найкращі приклади христи-янського мислення, перейнятого з християнських традицій давніх генерацій, вийшли від поетів “Київської Школи”. Ще в 60-х

Д-р Анна-Галя Горбач

роках ця група намагалася поєд-нувати давні традиції української словесності з модерними поетич-ними формами. Таких новаторів було багато і походили вони з різних сторін України: Василь Голобородько з Луганщини, Микола Григорів з Львівщини, Микола Воробйов з Черкащини, Віктор Кордун з Полісся. Цю групу переслідували аж до середини 80-х років, але дух їх не знищили.

Християнські мотиви найсиль-ніше виступають в поезії Віктора Кордуна. Його цикл “Білі Псалми”, надруковані у 90-х роках, не є пере-співами біблійних; їх тематика пройнята “християнською думкою, боєм і почуттям загубленості сучасної людини”. Глибина хри-стіянського мислення Віктора Кордуна проявляється у його “Псаломі Трьох Смертних Господніх Днів”:

*... Ми просили Тебе життя, мов
зерна,
щоб засипати ним порожнечу свого
небуття, —
І Ти дав нам його без числа, без
межі та без ліку,
Бо в Твоє безбереге ім'я безберегі
впадають ріки.*

Глибоко закорінена Християн-ська спадщина воскресає у свідомості людській і проявляється у творчості молодих українських співців.

*Наталія Спольська Томцьо,
член Наукового Товариства ім. Шевченка,
живе і пише в Торонті*

Elections ✧ Вибори

**What the Canadian
Ambassador said...**

Що сказав посол...

In May NASHA DOROHA met with Canada's Ambassador to Ukraine, Andrew Robinson, in his Kyiv office. Here are some highlights of the interview.

В травні, НАША ДОРОГА мала зустріч з Канадським послом в Україні, Андрю Робінсоном, в його київському бюро. Внизу уривки з інтерв'ю.

- Canada's policy regarding Ukraine is to support standards of political performance to which Ukraine has committed itself. This includes democracy, respect for human rights, freedom of the media and free elections.
- Canada speaks up quietly or publicly when these standards are violated. Canada was the first to speak up against the situation in the violation of free mayoralty elections in Mukachevo. *(The 2-to-1 winner was declared the loser. The outcome is being challenged in court. Public pressure has caused the losing incumbent to resign. — Ed.)*
- Canada heads up an informal group of some 26 ambassadors in Kyiv

who exchange views for a better understanding of the political situation here. "Because of this, three of us were able to comment very quickly and in concert on the Mukachevo situation in the weekly *Zerkalo Tyzhnya*," *(one of the most influential weeklies in Ukraine. Please see Ukrainian text. — Ed.)*

- Canada has contributed some \$500,000 for various projects associated with the fall presidential elections. "We will be observing the run-up elections in Odessa and Poltava in the next two months to prevent the situation that happened in Mukachevo and earlier in the year in Donetsk from recurring," concluded the Ambassador.

А ось позиція Канадського посла Андрю Робінсона відносно виборів з інтерв'ю в Зеркалі тижня

- Порушення в Мукачевому – це щось більше, ніж просто порушення під час місцевих виборів. Вони підпадають під схему, яку ми спостерігали 7 березня на довиборах у Донецьку. Все це породжує дуже серйозні запитання щодо спроможності України провести вільні та справедливі вибори. Ми вважаємо, що наразі є ще час для того, аби влада визнала ці порушення і вжила необхідних заходів до початку президентських виборів.
- Спосіб проведення виборів у Донецьку й Мукачевому настільки далекий від міжнародних зобов'язань України, що це, швидше, негативно позначиться на майбутньому ухваленні рішення щодо членства України в НАТО. Канаді та іншим країнам необхідно побачити кроки з боку влади, які продемонстрували б, що вона бере на себе зобов'язання створити середовище для вільних і справедливих виборів.

Про подальші інформації звертайтеся на ✧ For further information please visit <http://www.zn.kiev.ua>

Двадцять перший конгрес Ліги Українських Католицьких Жінок Канади

відбудеться

з 30 червня до 3 липня 2005 року
в м. **Вінніпег (Манітоба)**

Ця зміна дасть наступній Епархії
більше часу вибрати нову Екзекутиву.

На пленарних нарадах 2003 року Крайова Управа
у Вінніпезі згодилася тримати головування Крайової Управи
ще один рік до липня 2005 року.

The Twenty- First Congress of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada

will be held

June 30 – July 3, 2005
Winnipeg, Manitoba

This change in dates is necessary to allow
the next Eparchy time to form an Executive.

The present National Executive's term has been extended
to July 2005 by a decision of the National Executive
at its Plenary Meeting in March 2003.

Д-р Микола Іванович Маймескул

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Канаді

Амбасадор з дружиною Оленою The ambassador with his wife Olena

М.І. МАЙМЕСКУЛ народився 18 грудня 1948 року в Одеській області. Українець. У 1972 році закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, перекладач-референт, викладач французької і англійської мов; кандидат історичних наук. Працює в Міністерстві закордонних справ України від

1981р. включно з посадами при Відділенні ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві (Швейцарія), де займався розробленням та економічними справами. Від 2001 р. працював як Директор Департаменту європейської інтеграції, економічного та гуманітарного співробітництва МЗС України. Одружений, має дочку.

Curriculum Vitae

His Excellency Mykola Maimeskul (Ph.D.)

Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Ukraine to Canada

April 2004 Presented to H.E. the Right Honourable Adrienne Clarkson, Governor General of Canada the Letters of Credence.

November 2003 – March 2004 Ambassador at large, Director-General, Directorate of Consular Service, Ministry for Foreign Affairs of Ukraine.

August 2001 – January 2002 Ambassador at large, Chief of Interaction Coordination Group of MFA and the Parliament of Ukraine, Cabinet of Ministers and regions of Ukraine.

November 2000 – July 2001 Director-General, Directorate of European Integration, Economic and Humanitarian Cooperation, Ministry for Foreign Affairs of Ukraine.

July 1996 – October 2000 Permanent Representative of Ukraine to the UN Office and other International Organizations at Geneva, Switzerland. During the period was elected President of Geneva Diplomatic Committee (2000), President of Conference on Disarmament (1998), Vice- President of the UN Economic Commission for Europe (1996-1998).

Посол України в Канаді
Ambassador of Ukraine to Canada
Ambassadeur de l'Ukraine au Canada

Дорогі читачі часопису „Наша дорога”,
Шановна громадо,
Пані і панове,

Насамперед, дозвольте висловити щирі слова вдячності на адресу редакції журналу „Наша дорога” за надану можливість звернутися до читачів з вітальним словом і побажати творчому та енергійному колективу редакції нових здобутків, здійснення усіх мрій і задумів та розширення читачької аудиторії.

Для мене велика честь представляти Україну в Канаді – країні, де знайшли свою долю понад мільйон українців, які в різні часи та в силу різних обставин були змушені покинути власні домівки та податися в мандри ген за океан.

Я сподіваюся, що за час своєї каденції, матиму нагоду подорожувати цією прекрасною країною, яка, незважаючи на географічну віддаленість, насправді є дуже близькою українцям духовно, адже нас об'єднує спільне покликання - зробити світ добрішим та безпечнішим.

Я переконаний, що сьогоднішні труднощі, які переживає сучасна Україна, тимчасові і вони будуть подолані в недалекому майбутньому, а Українська держава посяде чільне місце серед країн Європи і відіграватиме ключову роль в системі європейської та глобальної безпеки.

Образ України, у мене особисто, асоціюється з квітучою яблунею, цвіт якої вражає своєю красою і уособлює дивовижний працьовитий та незламний український народ.

Давайте ж разом оберігати від вітрів незгод цей ніжний та лагідний цвіт і нехай Боже провидіння допоможе нам у цьому.

Щиро Ваш,

Микола Маймескул

September 1992 – July 1996 Head of International Economic Cooperation Department, Ministry for Foreign Affairs of Ukraine.

1988 Ph.D. (international relations), Kyiv Taras Shevchenko State University.

August 1986 – September 1992 Second, First Secretary of the Permanent Mission of Ukraine to the UN Office and other International Organizations at Geneva, Switzerland.

June 1981 – August 1986 Third, First Secretary of International Economic Organizations Division, Ministry for Foreign Affairs of Ukraine.

1972 – 1981 Interpreter (French language).

1966 – 1972 Student of the Faculty of Foreign languages (French and English) Kyiv Taras Shevchenko State University.

December 18, 1948 Was born in Odessa oblast, Ukraine.

Speaks French and English.

Married to Olena Maimeskul; have a daughter.

КОРОТКО

BRIEFLY

- The legalization of gay marriages will be a fierce political battle of the upcoming elections between the religious-rights and gay-rights groups. The UCWLC in each Eparchy and parish is able to support the traditional view of a man-woman marriage by calling and writing the local MPs and voicing that view.
- Inky Mark, Conservative MP Dauphin, MB, on the Liberal sponsorship program: "Canada's National Ukrainian Festival, Dauphin, was given \$30,000 towards their annual event in 2001. An Access to Information request revealed that they should have received \$34,500. The \$4,500 shortfall was a commission to Liberal-friendly ad agencies in Halifax and Quebec," Mark explained.
- Це соромно, що Український фестиваль в Дафіні одержує лиш \$34,500, а радше \$30,000. Треба вимагати, щоби з нагоди святкування 35-ліття існування фестиваль одержав відповіднішу суму. Українці в Дафіні заслужили собі на це.
- Richard L. Armitage, Deputy Secretary of State, USA, said in Ukraine: "... it is not a secret that we've (USA and Ukraine —Ed.) got an economic relationship and a security relationship, but our political relationship hasn't been as good as it might be. We are coming to up a season of elections in October. It is our view that the nation of Ukraine has committed itself to certain standards as it approaches the EU and Atlantic integration and the NATO Action Plan. We would be able to develop our political relationship if there are free, fair, open, and democratic elections. It is a very important milestone for Ukraine." See additional story on page 8).
- Thirty-one years ago, the War Museum reported that the Victoria Cross medal awarded to Cpl. Filip Konowal in 1917 had been lost or stolen. Recently it turned up at an auction house in London Ontario. The RCMP has confiscated the award which is worth about a half-million dollars. Konowal, honoured at age 19, was the only Ukrainian-Canadian soldier ever to win the Commonwealth's highest medal for bravery. His is one of only 95 Victoria Cross medals awarded to Canadians. About 10,000 Ukrainians served in the Canadian Armed Forces during WW I.
- In Pulitzer Alley, where the portraits of the Pulitzer Prize recipients are hung, one gold-framed plaque has been taken down for what the New York Times calls "restoration." It honours Walter Duranty, a 1932 winner. After a series of complaints, the citation will be amended to reflect his failure to cover the famine in the Soviet Union that year. Well done all of you that complained.
- The Ukrainian population in Winnipeg has scored a major victory. As of next fall, Garden City Collegiate will include a Ukrainian studies program for senior high school students in Grades 9 to 12.

Why is this President of particular importance to us?

PRESIDENT RONALD REAGAN
1911-2004

- He stunned the Soviet Union with his tough rhetoric, calling it an "evil empire" whose leaders gave themselves the "right to commit any crime."
- His 1987 declaration to Soviet leader Mikhail Gorbachev at the Berlin Wall — "Mr. Gorbachev, tear down this wall" — was the ultimate challenge of the Cold War.
- Ronald Reagan's determination to destroy communism and the Soviet Union was a hallmark of his eight-year presidency.
- He is vividly remembered in Russia today as the force that precipitated the Soviet collapse.

—Vladimir Isachenkov, AP, Moscow (Action Ukraine Report, Internet)

Важливі справи

Перегляд великих тем, які торкаються нас

А яка Ваша думка? Ми хочемо почути від Вас.

Issues & Opinions

A look at subjects that touch our lives

What is your view? We would like to hear from you.

Don't redefine marriage: Christian leaders

Citizens for Public Justice, a group of Canadian Christian leaders, is urging the Supreme Court of Canada to turn civil marriages into civil unions instead of redefining marriage to include same-sex marriage.

The petition states "The civil union proposal would replace the concept of civil marriages, and would apply to all couples, opposite-sex and same-sex, wishing to enter a legally recognized civil union." The court hearings are in October.

The issue before the Supreme

Court is whether a draft bill legalizing gay marriage is constitutional, and whether the values of tolerance, respect and equality set out in the Charter of Rights and Freedoms require a change in the traditional definition of marriage.

- The **Canadian Conference of Catholic Bishops** position: marriage must be strengthened; that allowing same-sex partners to marry would change the definition of marriage so that it would no longer be marriage.
- The **Evangelical Fellowship of**

Canada argues the Charter does not require redefinition of marriage and any redefinition would have a negative impact on religious freedom for clergy and religious institutions.

- The **Anglican Church** will debate in June whether to approve church blessings of same-sex unions.
- The **United Church** calls for the same civil recognition for heterosexual and homosexual couples.
- Courts in Ontario, British Columbia and Quebec have approved marriage licences for same-sex couples.

Ukraine not part of CIS interreligious council

An interreligious council of the Commonwealth of Independent States (CIS) was established during the 2nd Interreligious Peacekeeping Forum of the CIS, held March 2-4 in Moscow.

None of the religious organizations of Ukraine has been included in the council, which gathered 40 religious leaders belonging to four major religions in the CIS countries, in particular Christianity (represented by Or-

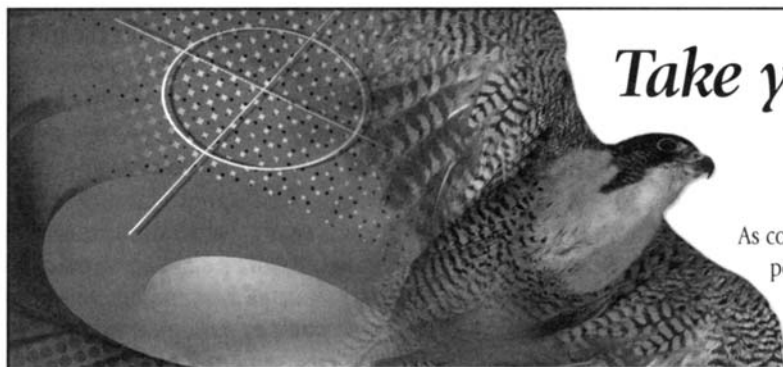
thodox churches only), Islam, Judaism and Buddhism.

Ukraine was represented by Metropolitan Volodymyr (Sabodan), head of the Ukrainian Orthodox Church-Moscow Patriarchate (UOC-MP), which is part of the Russian Orthodox Church.

Patriarch Alexis II of Moscow and Sheikh Pasha-zade, head of the Administration of Muslims in the Caucasus and the Interreligious Council of

Russia, who initiated the forum, were elected as two permanent co-heads of the council. According to Metropolitan Kirill (Gundyaev), head of the council's executive committee, its members will combine efforts in fighting terrorism, strengthening interethnic relations, achieving unity in society and preventing religion from being excluded from social life.

The Ukrainian Weekly

Take your communications to new heights.

As communications specialists, we can help you realize your full potential. With printing, publishing, and online solutions, we have the expertise too meet all your communication needs.

It's time to make your message soar.

Regina
1150 8th Avenue
Regina, SK
Canada S4R 1C9
T: 306 525.2304
T: 800 236.6438
F: 306 757.2439
www.printwest.com

Saskatoon
2310 Millar Avenue
Saskatoon, SK
Canada S7K 2Y2
T: 306 665.3560
T: 800 291.9935
F: 306 653.1255
info@printwest.com

Mister Print
619 8th Street East
Saskatoon, SK
Canada S7H 0R1
T: 306 934.7575
T: 800 842.5515
F: 306 244.1947
www.misterprint.com

PRINTWEST
Where ideas take flight

Діти-квіти

Є така жартівлива приказка: діти — це квіти, тому даруйте їх жінкам. Але квіти зазвичай простоюють у вазі або ростуть у горщику, діти ж навпаки — їх всюди багато і вимагають до себе особливої уваги. І від своїх батьків насамперед. Та чи так багато дістають вони її тепер, у так званому передовому цивілізованому суспільстві, яким є Канада?

На перший погляд здається, що увагою дітей тут не обділяють — у магазинах величезні відділи з різноманітними дитячими товарами, одягом, спеціальне дитяче харчування, всім відомі жовті шкільні автобуси, табори, програми — всього і не перелічити... Але все-таки, приглянувшись уважно, стає помітно, що всі ці матеріальні та видимі речі зовсім не замінюють того елементарного, що діти потребують від батьків. Бо ж звідки щораз більше виникають такі негативні явища та проблеми, на які тепер наражається молоде покоління? Кожному, мабуть, доводиться чути скарги, ось, мовляв, моя дитина отримувала все, що хотіла, відвідувала спортивні гуртки, має комп'ютер і так далі, але тепер з нею діється невідомо що.

Такі мама чи батько, зайняті роботою, чи простіше сказати виживанням, не помічають, що присвячення кількох годин на тиждень зовсім не замінюють їхньої уваги до дитини, котрої вона потребує безперестанно. В Канаді поширено майже відразу з народження немовляти брати няньку — пощо себе утруднювати, хай хтось доглядає за платню. Традиції, коли дитину виховувала вся родина, тут вже майже давно забуті. Дідусі з бабусями вважають, що відвідування з неякісним шоколадним зайцем своїх внуків на свята — це цілком досить, і воліють проводити свій час на Флориді або кotedжі. Про різних там вуйків-тіток чи дальшу родину навіть нема чого і згадувати — ці взагалі переконані, що це не їхня справа. Так і виростають дітлахи під чужою опікою.

Пізніше няньку замінюють ком-

п'ютерні ігри, де причмелені підлітки по пів дня стріляють страховиськ; далі непомітно цю функцію перехоплює на себе телевизор, із ще гіршими жахіттями та безконечними дебільними мильними операми, де навіть сміятися треба по команді; безглузда реклама — котрі наповнюють ще несформований світогляд дитини. А кольоровий телевизор всього-на-всього цього року святкує свої перші п'ятдесят років; комп'ютер не має навіть стільки, Інтернет ще молодший — то ж чи варто так безоглядно довіряти дітей таким вихователям? Нема чому дивуватися, що вкінці, замість розцвілої квітки, батьки отримують дивовижний гібрид, який самі створили своєю неувагою!

В Україні віками дитина завжди була центром уваги сім'ї, навіть під

натиск, який тягнувся майже протягом століття. А чи подібні негаразди, котрі перейшли Україною, хоч близько торкнулися канадців, що тепер так легко і добровільно віддають своїх дітей на поталу бездуховному монстрові, який знищує духовну середину недозрілих паростків, залишаючи лиш тіло матеріаліста-споживача.

Перечислювати тут всі проблеми нема сенсу та й не стане місця — досить послідувати за канадськими

Прочитайте дітям

Про двох цапків

З одного берега йде до річки білий цапок, а з другого берега надходить чорний цапок. І той хоче через річку перебраться, і другий. А через річку кладка. Така вузька, що тільки один може перейти, а двом тісно.

Не схотів білий цапок заче-

кати, поки перейде через кладку чорний, а чорний собі не схотів заждати, щоб перейшов білий. Ступили обидва на кладку, зійшлись посередині та й ну один одного лобами й рогами бити! Бились, бились, та й скінчилося на тому, що обидва у воду попадали і потопились.

час комуністичного режиму малеча була оточена безперервною опікою всієї родини. Не намарно більшовики від початку свого існування, використовуючи писання Маркса, намагалися знищити сім'ю, відірвати її від дитини, добре розуміючи, що це найкращий спосіб отримати згодом досконалого дорослого *гомо советікуса*. Але мамина ласка, батьківське тепло, казки бабусь, майстрування з дідами, розповіді стрийків, вуйків, тіток, сватів-братів чи навіть просто сусідів втримали таки цей

новинами. Або просто самому поспостерігати за дітьми та підлітками.

Дитячий світ є завжди окремий. Він, як держава із найкращими кордонами, хоч без жодного митника — але міцно зачинений від дорослих, і як би вони не старалися там проникнути, з нього можна тільки вийти, але ніколи не повернутися. Та яким буде дитячий світогляд, залежить лише від дорослих, і найбільше від батьків. Бо ж кому, як не їм, прополювати та захищати від бур'янів своїх дітей-квітів...

Fathers and children

“A Daughter’s Tribute to Her Father”

By Marta D. Olynyk

In the early morning hours of June 24, 2002, my beloved father Roman Olynyk (Rakhmanny) died in Montreal at the age of eighty-three. More than a decade earlier a series of small strokes had impaired his mobility, fine motor skills, and speech. In particular, the loss of his ability to speak clearly was a blow to all of us, for my father, who was a gifted writer and public speaker, and an awe-inspiring teacher, was also blessed with a splendid sense of humour.

During the last ten years of my father’s life I was mourning the silencing of a great mentor and coming to terms with the fact that his lifelong struggle to focus the world’s attention on Ukraine was at an end. But even in his affliction there was a lesson to be learned: that it was possible to bear suffering in a stoic and dignified manner.

The day before my father’s funeral the *Panakhida* took place at a funeral home in the Montreal suburb of LaSalle. After the service the then Ambassador of Ukraine to Canada, the distinguished immunologist and writer Dr. Yuri Scherbak, delivered an impassioned eulogy in which he called my father a “person of heroic destiny and prophetic talent, whose works comprise a monumental and tragic encyclopedia of the Ukrainian struggle for independence.” These exalted words may strike those unfamiliar with my father’s role in disseminating information in the European and North American press and short-wave radio about Ukraine’s heartbreaking history of unrelenting

tragedies and unrecognized achievements as polite hyperbole. But as one of my father’s classmates from Ukraine said in a letter to my mother after the funeral, “The ambassador’s words are all the

more magnificent because they are true.”

I was privileged to be the daughter of such a man. When I was a girl, my erudite father would take me on long drives in the car and talk to me about world politics and history. At first I just listened and tried to grasp the meaning of references to communism, Stalin, World War II, and Ukraine’s struggle for independence. Our talks continued throughout my high school, university, and grad school years, and became especially important once I began working, coincidentally in his field of radio broadcasting and teaching.

I was not the sole beneficiary of my father’s mentoring. A true gentleman, my father knew how to talk to people, particularly teens and young adults, and in the span of four decades—from 1950 to 1990—he inspired two generations of young Canadians and Americans who had an opportunity to hear him speak. In the weeks after my father’s death, one of his many protégés sent me an e-mail in which he recalled that my father would beam with energy whenever he was in the company of young people. Today it is no small consolation for me to know that my father left a lasting imprint on so many individuals.

The week before my father died, we brought him home from the hospital on Father’s Day. After lunch, we watched a video made in October 2001, which my father’s youngest brother Stephen had brought from Ukraine. It showed the unveiling of a monument in my father’s village of Pidnistriany (Lviv oblast), dedicated to a group of twenty-one fallen heroes of the Ukrainian Insurgent Army, among them Ivan, an-

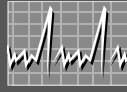
other of my father’s brothers. In October 1944 he and twenty other UPA fighters spent a night in a bunker in Pidnistriany, where they were discovered and destroyed by an NKVD Search-and-Destroy battalion.

During the unveiling ceremony several deeply moving speeches were made, and I kept glancing at my father to see whether he was crying. I myself was on the verge of tears, for in the past few years I had translated many documents and memoirs of UPA veterans and was well aware of the almost superhuman nature of their heroic but doomed struggle. Instead, my father appeared to be assessing his life’s work on behalf of Ukraine and Ukrainians everywhere and had found it satisfactory.

Later we called my uncle Stephen in Washington, D.C., and my father congratulated his brother on seeing the monument project to a successful close. Then he thanked him and me for all our work on behalf of Ukraine. One week later he was dead.

Tatu! It’s Father’s Day. Thank you for recognizing a born bookworm and taking me to bookstores, starting from when I was six years old; for teaching me, as a twelve-year old, the art of correspondence by showing me how to write a good letter to the editor; for bringing home the address of my future Ukrainian pen pal Olia from Khodoriv, with whom I have been corresponding now for forty-two years; for bringing me to the studios at Radio Canada International to recite the poetry of Taras Shevchenko and Ivan Franko for broadcasts beamed to our brethren in Ukraine; for showing me by your example to embrace all Ukrainians, irrespective of their religious or political affiliations. But most of all I thank you for having been a lifelong inspiration behind my modest contributions to the advancement of the Ukrainian cause. May the Canadian earth rest lightly upon your grave!

Marta D. Olynyk is a Montreal-based translator and the political affairs editor of the Internet newsletter e-Poshta.

Проблеми розлучення

(скорочено)

Оксана Сайко

Якщо ще вчора ми доводили, що в Україні збереглася така цінність, як шлюб, порівняно з західними країнами, де щорічно розпадається понад 55 % сімей, то сьогодні можемо констатувати аналогічну ситуацію і в нас. Саме поняття “сакрум шлюбу”, яке визначають у подружжі взаємні любов, повага, терпіння, культ дітей, культ родини, міцні сімейні традиції, що впливають з пошани до минувшини, предків та релігійних переконань, залишилося в минулому, в історії наших дідусів та бабусь.

А що ж сьогодні? А сьогодні, за офіційними статистичними джерелами, в Україні розпадається кожен другий шлюб.

Серед вагомих причин, які призводять до розлучень,— матеріальні труднощі, нестатки, безробіття. Частіше до розпаду шлюбу призводить те, що в людей немає спільних духовних інтересів та цінностей, а саме це єднає подругів, окрім почуттів та симпатії. На жаль, буває так, що молоді люди керуються сексуальними уподобаннями, шукаючи гармонії тільки у фізичній близькості, керуючись настановами секс-пропагування, що таке популярне сьогодні. То-

му з часом, коли минає пристрасть, залишається пустка. Людей нічого не об'єднує, їм нецікаво разом. Сповідуючи різні цінності, вони не розуміють одне одного, що й стає причиною їхніх конфліктів.

“А сьогодні, за офіційними статистичними джерелами, в Україні розпадається кожен другий шлюб.”

Серед факторів, які призводять до розлучень, неможливо не згадати подружню невірність, яка, на думку психологів, виникає не тільки через аморальність, сексуальну недоволеність одного з подружжя, а й через духовну відчуженість, дисгармонію у стосунках. Іноді людина поза шлюбом прагне знайти насамперед людину, яка здатна її зрозуміти.

Шлюб часто стає неможливим, коли хтось із подружжя страждає алкогольною залежністю, наркоманією чи психічними хворобами, про які до шлюбу було невідомо. Нерідко причиною розлучення є конфлікти на ґрунті ревнощів, деспотизму, садизму, обмеження свободи, бездітності подружжя...

Розлучених спершу поглинає відчуття свободи і спокою: ніяких обов'язків, ніякої залежності, сварок, стресів, безпідставних підозр, ревнощів... Людина немов знову належить тільки собі. Але за якийсь час з'являється відчуття порожнечі, незадоволення собою, пригнічення, замкненості, нерідко й депресії від усвідомлення самотності, невдалого життя, помилок, втрати... Як стверджують психологи, розлучення болючіше переживають чоловіки, але після нього важче доводиться жін-

кам. Якщо серед розлучених чоловіків знову одружуються 73 %, то серед жінок — тільки 27 %. Ці числа наближені до західної статистики. От тільки розлучення в нас відбуваються не так, як на Заході, а набагато бурхливіше — сварки, образи, нерідко й бійки, довгі судові процеси за розподіл майна. Від усього цього найбільше страждають діти. Вже давно доведено, що діти з розлучених сімей схильні до нервових захворювань та психічних розладів. Вони здебільшого замкнені в собі, недовірливі, насторожені, значно раніше дорослішають, а в майбутньому шлюб для них не є цінністю. Ось вони, наслідки.

АРКА, число 19(77), жовтень 2003 р.

Він і вона

Заповіді гармонійного шлюбу

1. Ще наші бабусі вчили: у подружньому житті не можна все бачити, все чути і все пам'ятати.
2. У шлюбі немає місця іронії і сарказму.
3. Критика можлива, якщо вона не систематична і не є самотетою.
4. Проблеми найкраще розв'язувати з усмішкою і гарним настроєм.
5. Уникайте драматичних “театральних” сцен.
6. Не влаштовуйте суперечок у присутності дітей: цим ви втрачаєте в їхніх очах авторитет і повагу.
7. Завжди домовляйтеся про виховні прийоми і потім чиніть відповідно до вашого спільного рішення.

- Divorce rate rose by 3% in Canada in 2000 with 71,000 couples ending their marriage
- Almost half of Canada's divorces occur in Ontario and Quebec
- 4th anniversary of marriage is a key marker; break-ups decline thereafter

Голови
Крайової Управи ЛУКЖК

Presidents
National Executive UCWLC

Марія Дима • Mary Duma

Вінніпег • Winnipeg

1944 – 46

1950 – 53

1961 – 64

Люба Вал • Luba Wall

Вінніпег • Winnipeg

1947 – 50

Анна Прийма • Anna Pryma

Едмонтон • Edmonton

1954 – 56

Стефанія Потоцька • Stephanie Potoski

Саскатун • Saskatoon

1958 – 61

1971 – 74

Ірина Малицька • Irene Malyska

Торонто • Toronto

1968 – 71

Лена Слобода • Lena Sloboda

Едмонтон • Edmonton

1977 – 80

Аделя Дудар • Adeline Dudar

Саскатун • Saskatoon

1983 – 86

Евгенія Шерман • Evhenia Sherman

Вінніпег • Winnipeg

1989 – 92

Марія Комарницька • Maria Komarnycky

Торонто • Toronto

1995 – 98

Ширлі Лісовська • Shirley Lisowski

Вінніпег • Winnipeg

2001 to present • 2001 по сьогодні

Марія Бовден • Mary Bowden

Вінніпег • Winnipeg

1946 – 47

Михайлина Войтків • Mychalina Woytkiw

Едмонтон • Edmonton

1953 – 54

Катерина Кравс • Katherine Crouse

Торонто • Toronto

1956 – 58

Ірина Павликовська • Irene Pawlykowska

Едмонтон • Edmonton

1964 – 68

Віра Бучинська • Vera Buczynsky

Вінніпег • Winnipeg

1974 – 77

Марія Долішна • Maria Doliszny

Торонто • Toronto

1980 – 83

Ярослава Татарнюк • Yaroslava Tatarniuk

Ню Вестмінстер • New Westminster

1986 – 89

Катерина Чічак • Catherine Chichak

Едмонтон • Edmonton

1992 – 95

Евгенія Палюк • Jane Paluck

Ріджайна • Regina

1998 – 2001

Deadline for submissions • НАША ДОРОГА 15.VIII.2004 • Річонець дописів

ДОДАТКИ
NOTES

Obituaries are a final tribute to the lives of our friends and devoted UCWLC members. ND welcomes an opportunity to share these with our readers. In writing the Obituary you might consider telling us a little about the person's history; major developments in their lives; special characteristics, or interests; the contribution to our community or to society; some personal remembrance.

ND rates:

\$30 for 50 words and picture

\$50 for 100 words and picture

\$75 for up to 200 words and picture

Regretfully, ND cannot publish longer Obituaries due to limited space. However, ND welcomes interesting short stories and profiles. Please contact the Editor for further information.

Прошу надсилати поміщення в Календарі до Епархіальних управ. ✧ Please forward Calendar submissions to the Editor or Eparchy representatives.

From the National President Від крайової голови

Ширлі Лісовська ♦ Shirley Lisowski

The next few years, from June, 2004 to 2006 are going to be very busy years for the members of the UCWLC.

As many of you know, the National UCWLC will be celebrating its 60th Anniversary on June 13, 2004. Celebrations, organized in each Eparchy, will be taking place on or near this date. This celebration is not only for the members of the present National Executive but for all UCWLC members whether at the Branch, Eparchial or National level. The National Executive was organized at the request of individual Branches that wanted to coordinate their work. The National could not exist without the members of the Branches carrying out the ideas and projects suggested at the National Congresses and Plenaries or at the Eparchial Conventions. For example, in this issue of *NASHA DOROHA* (page 20) are printed the motions passed at the Plenary of the National Executive held April 30th to May 2nd in Winnipeg. Two projects were supported—the 6000 *NASHA DOROHA* subscription drive and the mammo-graph project that will require the input and efforts of all the Branches to be successful. (Further information on these projects will be made available to your Branches and in *NASHA DOROHA* in the fall.)

In 2005, the UCWLC will be holding its 21st Congress in Winnipeg. Committees have already been

“ In 1973, the UCWLC had 8,000 members in 180 Branches. Today we have 5300 members in 113 Branches.”

formed and work has begun on the program, speakers, etc. However, a Congress can only be as successful as the effort put into it by the delegates. Now is the time to start thinking about who will be your Branch delegates to this Congress, what suggestions do you have for speakers or program, what topics need to be addressed through resolutions or what recommendations do you, the members, have for the National Executive for the next three years? Please become involved by offering your ideas and suggestions to the National or Eparchial Executive. *This is your organization.*

2005 will also see 60th Anniversary celebrations in many Branches across the country. This is prime time to honour the founding members and those who played a major role in organizing, defining and leading our organization. We still have many of these early members among us. Many, in fact, are still active in their Branch or on the Eparchial and National Executive. Ask them to talk about those

early years, the problems and the successes. Their memories are our oral history.

2006 will see the Eparchies that were organized in 1946 celebrating their 60th Anniversary. We have much to celebrate. Let's look at all the positive things that our organization has accomplished over the last 60 years. Let us look into the future and see how we can motivate our present members to continue this effort and to inspire new members to join us.

In 1973, the UCWLC had 8,000 members in 180 Branches. Today we have 5300 members in 113 Branches. What will our membership be ten or fifteen years from now? The answer lies with us, the present members. What are we doing to attract and keep new members?

UCWLC announces its new Web site

www.ucwlc.ca

Please visit our site as we rebuild it and let us know your comments by e-mailing the National President at salisowski@hotmail.com

Від червня 2004 р. до 2006 р. члени ЛУКЖК будуть дуже зайняті справами ліги.

Ви знаєте, що Крайова Управа святкує 60-літній Ювілей 13 червня 2004 р. по всіх Епархіях того дня або близько тої дати. Це святкування не тільки для Крайової Управи, але для всіх членок нашої організації на кожному шаблі. Крайова Управа була організована на прохання парафій, які вже мали жіночі "сестриці" і хотіли Крайову організацію, яка б координувала працю Українських Католицьких Жінок по всій Канаді. Крайова Управа не могла існувати без Відділів. Відділи виконують працю та й реалізують проекти та резолюції від Конгресів, Пленарних Нарад і від Конвенцій. Наприклад, в цьому виданні **НАШОЇ ДОРОГИ** (стор. 21) є написані рішення Пленарних Нарад від 30 квітня до 2 травня, котрі відбулися у Вінніпезі. Там є два проекти — проект доброго діла й проект **НАШОЇ ДОРОГИ**. (Подальша інформація про

"У 1973 році ЛУКЖК мала 8,000 членів по 180 Відділах. Сьогодні маємо 5,300 членів по 113 Відділах."

ці проекти буде вислана по Епархіях і надрукована в **НАШІЙ ДОРОЗІ** восени).

21-й Конгрес ЛУКЖК відбудеться у Вінніпезі у 2005 р. Вже працюють головні комітети, які планують програму, запрошують промовців і т.д. Але, щоб Конгрес пройшов успішно, потрібні присвячені делегати, які дбають про свою організацію. Вже час думати про делегатів з вашого Відділу. Як маєте ідеї щодо промовців, щодо тем, щодо резолюції — прошу прислати до Крайової Управи або до Епархії. *Це ваша організація! Опікуйтеся нею!*

Рік 2005 буде також роком свят-

кування 60-літнього Ювілею по багатьох Відділах по всій Канаді. Це найкращий час шанувати наших засновників і довголітніх членок. Ми ще маємо їх багато поміж нами. Вони ще працюють по Відділах, на управах на всіх рівнях. Просіть їх розказати про ті давні часи, про ті перші кроки нашої організації. Вони наша "жива історія".

В 2006 році Епархії, котрі були організовані у 1946 році, будуть теж святкувати 60-літній Ювілей.

У цей Ювілейний час святкуймо наші виконані справи, але теж дивімся у майбутнє і шукаймо методи та ідеї, як утримувати наших теперішніх членок і як заохочувати нових членів.

У 1973 році ЛУКЖК мала 8,000 членів по 180 Відділах. Сьогодні маємо 5,300 членів по 113 Відділах. Яке буде наше число Відділів та членок за десять або п'ятнадцять літ? Відповідь залежить від нас. Що ми тепер робимо, щоб заохочувати та утримувати нових членок?

Перший

"НАША ДОРОГА" Фото Конкурс

- Запрошуються усі члени ЛУКЖК або передплатники "НАШОЇ ДОРОГИ"
- Будь-які теми
- Кольорові або чорно-білі фото
- Приймаються неопубліковані фото вертикальної композиції
- Перевага фото, вибраних для публікації
- Фото не повертаємо
- Нагороди по \$100 або \$50 плюс публікація в НД

Please mail entries by

30.IX.2004

річонець посилок до

Ms. Marie Wilson
127 Merlin Crescent
Regina SK S4R 3E6

First

NASHA DOROHA's Photo Contest

- Open to members of the UCWLC and subscribers of NASHA DOROHA
- No restrictions on categories or themes
- Black/white or coloured photos accepted
- Accepting unpublished photos, vertical in composition
- Entries selected for publication will be considered winners
- Entries will not be returned
- Prizes: \$100 or \$50 plus publication in NASHA DOROHA

Від моря до моря

праця ЛУКЖК по Канаді

From sea to sea

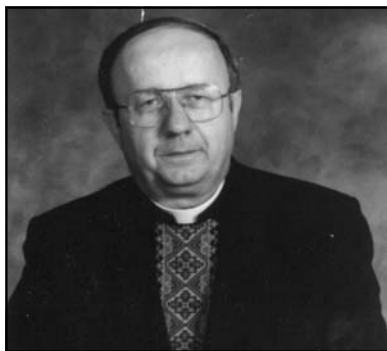
UCWLC activities across Canada

АЛЬБЕРТА

Thirty years of priesthood: a family celebration at St. Vladimir's Parish, Edmonton

Very Rev. Michael Kowalchuk was ordained on December 16, 1973. His family, wife **Luba**, his sons and their families are our active parishioners.

In addition to fulfilling his spiritual duties, Father Michael worked at the University of Alberta. Since retiring last October, he has given his time fully as Chancellor in the Bishop's Office.

The highlight of this momentous occasion was the presentation of the parish gift by **Gordon Mitchell** and **Sylvia Maslyk** of an engraved gold chalice with a discus.

The parishioners of St. Vladimir the Great wish to express their continued support and love for serving us for so many years. We are always grateful for his spiritual guidance, dedication, and leadership.

Natalka Yanitski

САСКАЧЕВАН

Yorkton has a new Executive

December marked the installation of new officers took place at St. Mary's Church, Yorkton, with Moleben and a candle light ceremony attended by the members and their spouses. After the pledges, prayers and the singing of "O Spomahaj Nas," everyone proceeded to the cultural centre where the banquet, festivities and presentations took place.

Included, were the lighting of

seven candles and a prayer was said by President **Sonja Pawliw** for the deceased members. There were presentations of three 25-year members, two 30-year members, and two 40-year members; also to 14 perfect attendance. A gift was presented to the bazaar convenors. The outgoing executive, all the Fathers and Brothers were presented with gifts. President Sonja presented the incoming President with the president's pin and the new president **Margaret Martenuik** presented the outgoing president with an Icon of Pochaiv and past-president's pin and a flower arrangement.

Sonja Pawliw
Past President

New executive of St. Mary's UCWLC, Yorkton:
Past President Sonja Pawliw, Treasurer Elizabeth Shumay, President Margaret Martenuik, Spiritual Advisor Fr. Bryan Bayda, CSsR, 2nd Vice President Gwen Bilyk, Auditor Adeline Pacholka and Secretary Audrey Head. Missing: 1st Vice President Darlene Shymanski.

◇ *Never trouble trouble til it troubles you.*
◇ *A man who is born in a stable is not a horse.*
◇ *An expert is one who knows more and more about less and less.*

◇ *Мудрий ніхто не вродився, а навчився.*
◇ *Голова без розуму, як ліхтар без свічки.*
◇ *Хто людей питає, той і розум має.*

Криниченька
ВКФГриф, Харків, Україна

Success for a new branch

On Sunday, March 21, 2004, UCWLC Toronto Eparchy held its Annual Spring Tea. Many days of planning and organizing by the Eparchy committee produced a well-attended and beautiful event at Christ the Good Shepherd at St. Michael's Church, the newest Branch to join the UCWLC. The Branch President, **Jennie Richardson**, along with the members of the Branch were very gracious and hard-working hosts.

Olenka Gedz, President of the Eparchial Executive, welcomed everyone to the Tea, and introduced **Fa-**

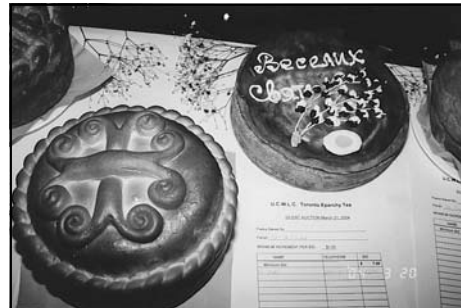

Maria Steventon (centre) Events Coordinator Toronto Eparchy posing with her sisters Irene Chromej-Johnston on left and Doris Cherkas

ther **Terry Lozinsky**, the Parish Priest. Father Terry also welcomed everyone and praised the UCWLC for their hard work and commitment, then blessing the Tea, he led the

singing of *Отче Наш*.

Along with the delicious sandwiches and sweets, the participants of the Tea also enjoyed the pysanky writing displays and the display of the many paskas that had been donated to the Tea by all the Toronto Branches.

Maria Steventon
Events Coordinator

Іроїда Винницька та о. диякон Нестор Юрчук поділилися враженнями з подорожі по українських поселеннях у Південній Америці: ЛУКЖК св. Миколая

Українці в Бразилії живуть вже більше як одне століття. Вони спільними зусиллями, трудами та жертвенною працею зорганізували українську громаду в тяжких економічних обставинах.

Головне джерело організаційно-релігійної праці дарувала їм наша церква — чин оо. Василян. Прозірки **о. Юрчука** дали змогу оглянути здобутки наших поселенців, церкви, громадські домівки, виховні інституції і музеї. Церковний провід дбав, щоб поселенці в Бразилії йшли вперед. Духовенство працювало над покращенням економічно-соціального розвитку та збагаченням духовності і релігійно-культурного життя.

Хоча тяжко поселенцям було пробиватись крізь життя, вони лишилися собою. Кілька поколінь плекають великий скорб нашої культури — рідну мову, з ніжним португальським акцентом. **Іроїда Винницька** підкреслила: "Церква виявилася потужним

засобом у праці національно-релігійного усвідомлення."

Великим осягом було створення Малої і Великої Семінарії оо. Василян, яке стало джерелом майбутнього духовенства. Не менш важливим було заснування Інституту Св. Ольги для дівчат у Прудентополісі. Сьогодні цей інститут виховує поважне число дівчат тих батьків, які потребують матеріальної допомоги. Виховательки мають великий вплив у під-

вищенні рівня культури, освіти і релігійно-національних знань. Намагаються у виховній програмі проводити активну дію для засвоєння різних засобів зарадності в житті.

Відділ ЛУКЖК св. Миколая передав фінансову підтримку для української виховно-освітньої справи у Семінарії оо. Василян та Інституту Св. Ольги в Бразилії.

Ірина Вжесневська

DECISIONS – Standing Rules, Recommendations and Policies

of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada

National Executive Plenary Conference

Winnipeg, Manitoba – April 30, May 1-2, 2004

1. NASHA DOROHA front cover Page

The Conference agreed that the UCWLC emblem be placed at the top left hand corner of the front cover page of NASHA DOROHA, in legible size, approximately 1 1/2 inches in height.

2. Condolences in the loss of UCWLC members

- The Conference encourages each level: National, Eparchial and Branch to express public condolences to the bereaved family of the deceased UCWLC member.
- The National Constitution Committee was asked to prepare guidelines concerning diverse expressions of condolences in the loss of UCWLC members.

3. Handbook for UCWLC Spiritual Advisers

The Conference reviewed, and approved with minor changes, the Handbook for UCWLC Spiritual Advisers as compiled and presented by Jayne Paluck, National Past President.

4. UCWLC 2003 Constitution & Bylaws (English)

The National Executive will charge the Eparchies \$3.00 (including postage) for the 2003 Constitution & Bylaws books (English).

5. Directors' Insurance

The National President, Shirley Lisowski and the Treasurer Glikeria Iwanuck are to investigate the policy and costs of obtaining Directors' insurance for National, Eparchial and the Branch members.

6. NASHA DOROHA Letterhead

The NASHA DOROHA letterhead stationery will be created by adding the words: "Nasha Doroha" "official publication, ЛЬКЖК, UCWLC." onto the National Executive letterhead. (The NASHA DOROHA letterhead stationery, to be used solely for correspondence pertaining to NASHA DOROHA.)

7. Registration of delegate at WFUWO

The National Executive will donate \$500 U.S. for registration of a delegate to WFUWO 2004 meeting in Rome.

8. Membership in CKY (Ukrainian World Congress)

That in lieu of paying affiliation membership to CKY, the Plenary authorizes the National Executive to make a comparable donation towards one of their projects. (The UCWLC is a member of CKY, through our affiliation with WFUWO and UCC.)

9. 60th Anniversary of UCWLC – (1944-2004)

"A good deed Project"

To commemorate the UCWLC 60th Anniversary, the UCWLC national project involving all Eparchies and Branches is to raise funds towards a purchase of a mamography machine for Ukraine.

10. Vera Buczynsky Language Scholarship

- The National Executive would establish a Vera Buczynsky Language Scholarship Fund and open the Fund with a contribution of \$5,000.
- That Vera Buczynsky Language Scholarship be an award of \$500 a year.

11. Presidents' Pins

To replace the current and Past Presidents' Pins at each level, the National, Eparchial and Branch. The Past President pins will have the words, "Бува Голова" and "Past President."

12. The position of a President

The Conference urges all levels: National, Eparchial and Branch to follow the Constitution Bylaws when fulfilling the position of a President. Concerted efforts are to be made to elect the President, who is the Chief Executive Officer, for the specified term and not co-chairs President. By the delegation of the President, or in her absence, the Vice-President serves in her stead.

13. Централя – National Ukrainian Catholic Council of Canada – UCCC

The Conference agreed that the outstanding UCCC account be finalized in accordance with legal/Revenue of Canada requirement. This closure to occur at the 21st Ukrainian Catholic Congress in 2005, to be held in Winnipeg, and the subsequent dispersion of funds be finalized by the three component organizations of UCCC namely: the UCWLC, UCBC and the UCYC or their representative.

General Consent/Unanimous Vote:

- The Saskatoon Eparchy will continue to work on the sympathy cards for inventory.
- The National Executive launch ND 6000 (NASHA DOROHA 6,000 subscriptions) in Sept. 2004.
- The National Executive explore the service of a professional auditor.
- That National President Shirley Lisowski and Gloria Leniuk, Resolutions Rep. to UCC, formulate resolutions to be presented to the Ukrainian Canadian Congress.
- The National Executive make copies of Lena Sloboda's presentation, "Revitalizing Our Mission" and put it on the web page.

*Lena Sloboda – Chair
National Executive Constitution & Bylaws Committee*

РІШЕННЯ – Постійні Правила, Рекомендації і Заяви

Ліги Українських Католицьких Жінок Канади

Пленарні Наради Крайової Управи

Вінніпег, Манітоба – 30 квітня, 1-2 травня 2004 р.

1. НАША ДОРОГА, верхня обкладинка

Конференція погодилася, щоб відзнака ЛУКЖК була поміщена на верхній ліво-ручний куток верхньої обкладинки НАШОЇ ДОРОГИ, на чіткий розмір приблизно 1 1/2 цалів висоти.

2. Співчуття у втраті членок ЛУКЖК

- а) Конференція заохочує кожний рівень: Крайовий, Епархіяльний і Відділи висловлювати прилюдне співчуття до позбавленої родини покійної членки ЛУКЖК.
- б) Крайовий Статутовий Комітет був запрошений підготувати провід відносно різних висловів співчуття у втраті членок ЛУКЖК.

3. Підручник для ЛУКЖК Духовних Дорадників

Конференція переглянула і затвердила з малими змінами “Підручник ЛУКЖК Духовних Дорадників”, як уложила і подала Євгенія Палюк, колишня Крайова Голова.

4. ЛУКЖК 2003 р., “Статут і Правильник”

Крайова Управа поставила ціну \$3.00 (включаючи пошту) для Епархій за книжку “Статут і Правильник” (Англійський) 2003 року.

5. Директорська Асекурація

Крайова Голова Ширлі Лісовська і касирка Глікерія Іванюк дізнаються щодо полісу і коштів Директорської асекурації для членок Крайової Управи, Епархіяльної Управи і Відділу.

6. НАШОЇ ДОРОГИ Листовний Заголовок

НАШОЇ ДОРОГИ листовний заголовок буде виготовлений з долученням слів: “Наша Дорога” “Офіційне видання, ЛУКЖК, UCWLC” до листовного заголовку Крайової Управи. (Листовний заголовок НАША ДОРОГА буде вживаний виключно на кореспонденцію стосовно до НАШОЇ ДОРОГИ)

7. Реєстрація делегатки до СФУЖО

Крайова Управа пожертвує \$500 США на реєстрацію до СФУЖО 2004 р., сходини в Римі.

8. Членство СКУ (Світовий Конгрес Українців)

Замість платити членство до афілії СКУ, пленарні наради дають дозвіл Крайовій Управі зробити порівнюючу пожертву до одного з їх проектів (ЛУКЖК є членом СКУ через нашу афілію до СФУЖО і КУК).

9. 60-літній Ювілей ЛУКЖК – (1944-2004 рр.) “Проект доброго діла”

Щоби відзначити 60-літній Ювілей ЛУКЖК, Крайова Управа має на увазі проект, включаючи Епархії і Відділи, придбати фонди на закуплення мамографічної машини до України.

10. Стипендійний Фонд Української Мови Віри Бучинської

- а) Крайова Управа згодилася заснувати Стипендійний Фонд Української Мови Віри Бучинської і, відкриваючи цей Фонд, подарувати \$5,000
- б) Щоб стипендія Стипендійного Фонду Української Мови Віри Бучинської була \$500 на рік.

11. Відзнака Голів

Замінити поточну відзнаку і відзнаки Бувших Голів кожного щабля: Крайового, Епархіяльного і Відділу. Бувшої Голови відзнака буде мати слова “Бувша Голова” і “Past President.”

12. Посади Голови

Конференція спонукає всі щаблі: Крайові, Епархіяльні і Відділи – йти за Статутом і Правильником, коли виконується позиція голови. Потрібно вживати спільних заходів, щоб вибрати голову, котра є Основна Екзекутивна Урядниця на визначений термін, а не спів-голова. Заступниця голови заступає її місце за делегацією голови або під час її відсутності.

13. Централя – Централя Українців – Католиків Канади

Конференція згодилася, щоб виданий ЦУКК розрахунок був завершений згідно із законом Revenue Canada. Це закриття відбудеться на 21 Українському Католицькому Конгресі 2005 р. у Вінніпезі, і наступне розподілення фондів буде завершено трьома складовими організаціями ЦУКК, тобто ЛУКЖК, БУКК і УКЮК, або їх представником.

Загальна Згода / Одноставний Голос

1. Саскатунська Епархія буде продовжувати свою працю над карточками співчуття для інвентаризації.
2. Крайова Управа починає НД 6000 (НАША ДОРОГА, 6,000 передплатників) у вересні 2004 р.
3. Крайова Управа дізнається про послуги професійного ревізора.
4. Крайова Голова Ширлі Лісовська і Славка Ленюк, представниці до ЦУКК, сформулюють резолюції, котрі будуть подані до Українського Канадського Конгресу.
5. Крайова Управа зробить копії презентації Лени Слободи: “Відродження Нашої Місії” і вкладе на Web сторінку.

Лена Слобода – Голова
Крайової Управи Статуту і Правильника

Вічна пам'ять

Зі святими упокой, Христе, душі рабів Твоїх,
де немає хвороби, ні печалі, ні зітхання, але життя безконечне!

Eternal Peace

✠ Antonette (nee Chrunik)

Katerynych

25.X.1925 – 12.IV.2003

With heavy hearts we bid farewell to a fifty-year member and past president of our UCWLC Branch.

Antonette (Toni) transferred from the Radisson Branch, where she had been a member since 1951 to Ss Peter & Paul in Saskatoon in 1972. She was President in 1975 and 1976. She served on various committees as long as her health permitted. Toni served on the Eparchial Executive from 1972 to 1978, holding the positions of Recording Secretary, Cultural Convenor and Member-at-Large.

Toni had many talents: the art of Ukrainian embroidery and Easter Egg decorating, which she shared by teaching both children and adults in behalf of our Branch. Toni was also a collector. We are grateful to her for having saved all the issues of *Nasha Doroha* over the years. Several months before her

death, she gave these to our Branch and we now have beautifully made-up volumes of League journals in our Archives. She also passed on a complete collection of membership rosters, kept by her since joining our Branch.

Both Toni and John were educators and taught at various towns throughout Saskatchewan.

Rosalie Kitz

✠ Ольга Витвицька

27.IX.1924 – 25.I.2003

По короткій тяжкій недужі упокоїлася в Бозі наша довголітня членкиня і працююча господиня, яка народилася в Монреалі в піонерській родині Прокопа і Анни Сенів. Була найстаршою з чотирьох дітей. Родина Сенів належала до першої монреальської української парохії св. Архистратига Михаїла, де Ольга брала живу участь. Малою дівчиною була членкою мандолінової оркестри і українських народних танців; пізніше, маючи гарний альт, співала в парохіяль-

ному хорі. Молодою дівчиною вийшла заміж за Володимира Витвицького, з котрим прожила 59 років.

Їхнє подружжя благословив Господь трьома дітьми — сином Іваном, донею Надею і сином Тарасом. Діти росли, кінчали школу, одружились і бл.п. Ольга втішалась 8 внуками і двома правнуками. На жаль, життєва дорога Ольги і Володимира не стелилась рожами.

1975 р. вони опинились в автомобільній катастрофі. Ольга була лиш трошки ушкоджена, а муж Володимир став паралізований і 27 літ прожив у кріслі.

Покійна була членкою ЛУКЖК; довгі літа працюютою господинею. Не можливо почислити парохіяльні імпрези-ювілеї, приватні весілля, які приготувляла; вона була перша на залі, а остання виходила. Любила українські звичаї, традиційні страви і печива. З любов'ю вишивала сорочки для онуків-танцюристів.

Її похорон був величавий. Церква була заповнена родиною, приятелями і численними парафіянами. Аж 2 прапори пращали її: прапор ЛУКЖК, котрий вона з такою посвятою держала, коли випала її черга, і також прапор Організації Українок Канади, де вона вірцево виконувала членські обов'язки.

*Галина Кріса
місто-голова ЛУКЖК,
Успення Божої Матері, Монреаль*

✠ Diane (nee Hlus) Sorochan

23.X.1946 – 29.XI.2003

It is with great sadness that the UCWLC in Edmonton, AB announces the death of a very special lady, a devoted wife, a mother, a baba, a colleague, a friend, a very dedicated, proficient, and popular UCWLC member who contributed much to our organization at all levels—branch, eparchial, and national executives, and to the Church and Ukrainian community.

Diane was born on October 23, 1946 in Vegreville, AB. Her early life was spent on a farm in the New Buchach area. She graduated from high school in Innisfree, AB.

Family was always important to Diane whether it was looking after her brothers when they were growing up or later helping her aging parents. After marrying John Sorochan in 1965 there wasn't anything that she couldn't achieve. She was a mother who provided unconditional love to her children, Monica and Jason. Diane's grandchildren, Mitchell and Mara, were her pride and joy. Baba was very proud that they were learning the Ukrainian language, culture and traditions.

While devoted to her family, for over 35 years Diane was committed to full-time work in the insurance business. For some time she operated her own business, Di Sorochan Insurance, which she eventually

sold. Diane and John's house was always open and welcoming to family and friends. Whether playing cards, going to dances, visiting, having people at the house, hockey, the bush gang, Grey Cup Saturday, neighbors, or community you know the love that our angel shared with us.

Diane loved God and was devoted to her church. To share with others her spirituality and Ukrainian culture, Diane joined the UCWLC at the Protection of the Blessed Virgin Mary Branch, Edmonton, in 1977. Very quickly, she became active taking on such positions as Branch Treasurer, Branch President, and serving on countless committees. From 1992-1995, Diane not only continued to serve as Secretary for her local Branch, she also served as Secretary of the UCWLC National Executive. She was an active Chair of several Eparchial Executive Standing Committees and was Eparchial President for two years (1995-1997). Under her Presidency, an outstanding Eparchial Executive accomplishment was the formation of the first Regional Council for the Edmonton Eparchy followed by several very successful Regional Conferences in Edmonton. Diane took an active part in UCWLC National Plenary Conferences and UCWLC Eparchial Conventions and National Congresses. She participated in the UCWLC pilgrimage to Ottawa in commemoration of the UCWLC's 50th Anniversary. Despite serious health problems, she helped with the 50th Anniversary parish celebrations in 2001. Diane even considered the National Presidency of the UCWLC when it was to next come to Edmonton.

Brian Hlus with Lena Sloboda

You shall love the Lord your God with your whole heart, and with your whole soul, and with your whole strength, and with your whole mind, and your neighbour as yourself. (Luke 10:25-37).

✠ Anna Malyk

Anna Malyk passed away on December 20, 2003 at the age of 91. She leaves a beloved son Timothy. She was born in Wakaw, Saskatchewan, a stronghold of Ukrainian pioneers in Canada and moved to Ottawa after WW II where she joined the Ottawa Branch of the UCWLC and became its Secretary, a post she held for over 25 years. Also, she had a one three-year term as President.

While a representative to the Ukrainian Canadian Congress she served a two-year term as Recording Secretary. While working as Secretary to the director of Slavic Studies at the University of Ottawa Anna completed journalism studies. Many of her works were published in journals, newspapers and brochures.

In the 1950s she set up and ran a Ukrainian school for children assisting the pastor Rev. Michael Blazenko.

On the 25th Anniversary of UCWLC she was presented with a certificate of appreciation for her many years of service as Secretary.

In 1982 with her husband Andrew, was awarded a certificate of appreciation by the Ukrainian Canadian Congress for activities in the Ukrainian Community. That year her husband passed away after

45 years of marriage.

In 1989 Anna was awarded an honorary degree *Pro Ecclesia et Pontifice* and a cross from the Vatican.

Based on the archives she collected for 45 years, she compiled and wrote a book as her contribution to the 45th Anniversary of the Ottawa Branch of UCWLC.

She worked on fund raising for a new church, St. John the Baptist Shrine, and was able to see the final results upon completion before her death.

Well done, Anna, Vichnaya Pamyat.

Pat Shubaly

✠ Стефа Жовнір-Клос

09.III.1930 - 21.II.2004

Таке наставлення було у неї — не шукала слави, а праця для добра других охопила її життя. Стефа Жовнір-Клос визначалася як активна членкиня ЛУКЖК при церкві свв. Петра і Павла у Скарборо, де впродовж довгих років провадила церковний хор. З динамічною силою та доцільністю завершила не один релігійно-громадський проект. Народжена в Амос, Квебек, вищу музичну освіту здобула на Торонтонському Університеті. Мала велику мистецьку уяву, була талановита мисткиня-

музиколог.

Роки її багатогранної праці були на користь нашої спільноти. Випрацювала найскладніші, найпрестижніші програми наших громадських свят. З радістю, легкістю і скромністю реалізувала не одне громадське завдання — включаючи молоде покоління. Тут був приклад розуміння виховної справи, який глибоко закарбувався в наших душах. Муравлиним трудом Стефа Жовнір-Клос зуміла передавати любов до Бога і свого народу. Чисельні зворушливі спогади життя-праці пані Стефи — це були культурні надбання, які стали джерелом незломної віри і збагаченням нашої духовости. Жила і була унікальною, і з постійною готовістю до помочі своїй громаді — така настанова була у неї і так залишилася у нашій пам'яті.

Відійшла від нас скромна патріотка організованого жіноцтва, залишаючи спогади у наших серцях.

Ірена Вжесневська

✠ Maria (Mary) Toporowski

04.IX.1904 – 29.IX.2003

Maria Toporowski was born in Western Ukraine, Selo-Zerabka, Ternopil Oblast, the daughter of Helko and Ksenia Baziuk, the oldest of seven children. She passed away at St. Jo-

seph Nursing Home in Saskatoon.

Rev. Father Janko Kolosnjaji officiated at the funeral held on October 5, 2003 at All Saints Ukrainian Catholic Church, North Battleford, Sask. Members of the UCWLC formed a candle-lit honour guard with flag bearers. At the memorial dinner, Anna Prystupa, on behalf of the UCWLC, paid tribute for her outstanding contribution to the church and League.

Maria immigrated to Canada in 1924 to Whitkow, Sask. That same year she married Lui Toporowski and settled on the farm north of Krydor, Sask. They became members of St. Peter and St. Paul Church in Albertown. Life for her, like other immigrants, was tough. Ill health forced them to sell and move to North Battleford.

Her history with All Saints Ukrainian Catholic Church and UCWLC goes back to 1965. She served the League until ill health forced her into a nursing home. She was active and a faithful member and possessed excellent cooking skills. As a Sestrytsia, she applied herself diligently to whatever duties were required. When the League was involved in fund raising and working conditions in the pre-war days were harsh, her pioneer spirit was very evident. She was renowned for her hospitality, a gracious hostess and sense of humour.

She enjoyed travelling—her first trip was to Ukraine to meet her brothers and sisters she hasn't seen for 47 years. This was a very memorable undertaking. She subsequently visited Ukraine again and also made a couple of pilgrimages to the Holy Land.

Anna Prystupa

Read this line very slowly and let it sink in:
If God brings you to it,
He will bring you through it.

✠ **Mrs. Ruby Luba Kulchiski**
7.V.1914 – 12.VIII.2003

The UCWLC All Saints Branch North Battleford, Sask. Has lost one of its members. Ruby Luba Kulchiski was born in Lizard Lake, Sask. to Fred and Makrina Polischuk.

In February 10, 1932 she married Alex Kulchiski, and lived with his parents in Cando, Sask. until they moved to their own farm in 1934. Like most farm women in the 1930s, she worked hard alongside her husband, on the field, stooking, picking roots, and cutting grain with the binder and horses.

In 1955, the family moved to North Battleford, Sask. She obtained employment at different establishments, and retired after working at the drycleaning plant for many years.

Ruby's history with the UCWLC goes back to 1986, when she became a member of our Branch. She was an active, faithful and generous member of the League and the church, until her health failed her.

Her most enjoyable hobbies were sewing, knitting, crocheting, needle-

work, gardening, cooking and travel. She was known for her "Ukrainian cross stitch." She also made sure that all her children and grandchildren received an embroidered blouse or tie as part of their Ukrainian heritage. One of her greatest pleasures was to watch her family participate in various activities, sports, dancing, and concerts. She was a generous and gracious hostess.

Anna Prystupa

Return to the depth of your soul: that is where you will always rediscover the source of the sacred fire which so often inflamed us with love of the sublime virtues; that is where you will see the eternal image of true beauty, the contemplation of which inspires us with a holy enthusiasm.

— *Jean-Jacques Rousseau*

**THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION
OF TARAS SHEVCHENKO**

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the Shevchenko Foundation represent?

- ❖ commitment to community
- ❖ financial assistance for cultural development
- ❖ sound administrative management
- ❖ security and stability
- ❖ an investment in community growth
- ❖ a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com

or contact

Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
456 Main Street
Winnipeg, Manitoba
R3B 1B6
Phone 1-866-524-5314

ОСОБИСТОСТІ PROFILES

Леся Храплива-Щур

Народжена у Львові 1927 р., де здобула початкову й середню освіту. Студіювала медицину в Німеччині, закінчила студії біології у Нью

Йорку, студіювала й викладала в Інституті Українознавства при Науковому Товаристві ім. Тараса Шевченка там же.

Від 1974 року живе в Лондоні, Онтаріо, де займає постійну посаду культурно-освітньої референтки у парохіяльному відділі ЛУКЖК. Впродовж 8 років вела середньо-шкільні курси українознавства.

Писала книжки для дітей і молоді, вірші й казки, деякі з них перевидані в Україні, статті на виховні та суспільні теми. В "Пласті" займала різні пости, редагувала журнал для новацтва *Готуйсь*, виготовляла виховні матеріали та програми для таборів новаків.

Працювала в об'єднанні "Українські Працівники Літератури для Дітей і Молоді", представником в Нью Йорку на ЗСА, відтак у Торонті — секретарем і опісля головою об'єднання.

Працює у Світовій Координаційній Виховно-Освітній Раді при Світовому Конгресі Українців як секретар і пресовий референт Ради, редагує бюлетень для вчителів *Відгукніться*.

Була членом управ (пресовий референт) Ради Українських Громадських Організацій Канади за Патріархат Української Греко-Католицької Церкви та, і понині, Українського Патріархального Світового Об'єднання.

Член Національної Спілки Письменників України, почесна членка СФУЖО та Товариства "Український Кооперативний Рух" у Львові.

Залюбки вишиває.

A true pioneer of Canada

In November, family and friends gathered at the Yorkton and District Nursing Home in Yorkton, Saskatchewan to celebrate Mary

Pankoski's one-hundredth birthday.

Mary Dlugan, the second of nine children of Jacob and Caroline Dlugan, was born on November 19, 1903 in a small town named Killaly, Northwest Territories which later became Saskatchewan.

In 1913 her family moved to Goodeve, Saskatchewan, where she went to school and met Howard Pankoski. They married in 1922 and farmed at Fenwood, Sask., raising a family of six children. Mary has numerous grandchildren and great-grandchildren.

In 1952 they sold the farm and bought the hotel at Jedburgh, Sask. After Howard passed away in 1959, Mary remained in Jedburgh until 1965 helped by her son, Clement. When the hotel was sold Mary chose Yorkton for her retirement years.

Mary is devoted to her family and a woman of great faith. Although she was consumed by the daily tasks of a mother of six children, she always found the time and seized the occasion to share the gospel message. She was a faithful and tireless worker in her church and all were welcome at her table.

Despite the sacrifices associated

with bringing up a family during the depression and war years, she volunteered to help out the community raising funds for the Red Cross and the Good Deed Club and the UCWLC.

She is a true pioneer of this country. Mary (Dlugan) Pankoski was born the same year the Wright brothers made their world's first flight. She lived through two world wars and a depression. She witnessed the creation of the first radio and television, the automobile, and the airplane, and a man walking on the moon.

Sonja Pawliw, President
UCWLC, Yorkton

In the last issue—Spring 2004 1(12) pg 36—ND made an error. Please note the correct phone/fax for the Union for Promotion of Rural Green Tourism Development in Ukraine B & B information is 011-380-044-552-9463. Our apologies.

One good priest makes a difference

Not long ago I noticed a rather bold headline in *The Columbian* (Knights of Columbus publication) stating "One Good Priest Makes a Difference". One priest immediately came to mind—Fr. Ivan Nahachewsky in the Eparchy of Saskatoon.

Fr. Ivan is a native of Saskatchewan, son of the late Ostap and Stephania (Stella) Nahachewsky. He shared his home in Saskatoon with five brothers. He completed secondary education in Saskatoon and went on to earn three Bachelor degrees: BEd major in Industrial Arts, BA major in Religious Studies and BTh from St. Paul's University in Ottawa. In 1985, he married his childhood sweetheart Deborah Ann Marie Pisis.

In 1990 he was ordained a Deacon; the priestly ordination came in 1994. His first assignment as Deacon was to continue his work as Prefect of students at St. Vladimir's College in Roblin, Manitoba. His first full-time posting was to St. Josaphat Ukrainian Catholic Parish in Kamsack, Saskatchewan. Fr. Ivan and Dobrodijka Debbie brought their enthusiasm and spiritual vibrancy to the parish and to the community. The UCWLC Branch at St. Josaphat appreciated the support and spiritual counsel from their Spiritual Advisor, Fr. Ivan. Recently, he became the Pastor at the Ukrainian Catholic parish of St. George in Prince Albert, Saskatchewan.

During their years in Kamsack Fr. Ivan served twelve rural and town parishes. He visited the hospital patients and regularly brought his ministry to the men and women in the local nursing homes in Kamsack and Norquay towns. He found time to befriend an "extended family" on the Keesechoose

First Nations Reserve in the area. He devoted time to the local Boy Scouts and each summer he could be seen walking with his troop in the Town Parade. A Volunteer Fire Fighter for ten years, he was promoted to Lieuten-

This initiative is also due to the efforts of Fr. Ivan and Dobrodijka Debbie. Having children of his own has reemphasized to Father the need to train and be a role model for the young people in our community.

However, to have camps that attract our youth and families costs money: facilities have to be upgraded to meet safety standards and government regulations, and so donations to St. Michael's Camp are always welcome.

In 1993, Fr. Ivan's Dad passed away because of cancer and Father Ivan began a new project. Twice now he has challenged himself for the cause of a cure for cancer. For two years he let his hair grow long so that,

when cut, it would provide a wig for a child who suffered hair loss because of chemo or radiation treatment. (He is almost ready to cut his second wig). Working with the Cancer Society, pledges were made and the moneys donated to Cancer Research.

In 2003, in response to pledges, Fr. Ivan challenged himself to swim across Madge Lake. Although not an exceptionally robust man, the swim was a success! You may have seen the news item on national TV. What a sight that was, to see the young people cheering him on and sharing that moment with him!

Father Ivan's next Cancer Fund-raiser is to bike across Saskatchewan starting on June 14th at Lloydminster, travelling down the Yellowhead Highway to Wroxton and then up to his beloved St. Michael's Camp!

Yes, indeed, one good priest can make a difference. Father Ivan Nahachewsky is an example of one priest that is making a difference.

Jayne Paluck, Regina

Father Ivan Nahachewsky and Dobrodijka Debbie (at top & left of picture) with Family Camp participants

ant and held several positions including safety officer and training officer. The people of Kamsack noticed! Here was a man of the cloth who wanted to be a part of the community around him!

The revitalization of St. Michael's Camp at Madge Lake (in Duck Mountain Provincial Park) is largely due to the vision, enthusiasm and competent planning that are his trademarks. Summer camps for children and youth of the Ukrainian Catholic faith now include sessions for children and for teenagers, with enough registrations to warrant expansion of programs and facilities. We can only guess at the number of young campers whose lives were positively influenced during their camp experience. The secret is of course, Father Ivan's ability to relate and "connect" with youth at their level and to them, that makes a world of difference!

Quite possibly the Family Camp which takes place every other summer at the lake is a one and only in Canada.

Руслана Вжесневська

The woman behind the success of Help us Help the Children
✧ *Приятели Дітей — хто керує?*

Руслана Вжесневська народилася в Канаді, здобула освіту в Торонті, де закінчила Курси Українознавства, а у Торонтонському Університеті медично-фізіотерапевтичні науки зі спеціалізацією у психіатрії. Працювала як програміст у Торонтонському головному шпиталі протягом

і так рятують життя багатьом сиротам. Доброчинність живе в серці Руслани і добровольців!

Руслана Вжесневська є жінка виймкової енергії та посвяти. Успіх Руслани полягає в тому, що вона вміє заохотити відданих та талановитих людей до співпраці. Вона вміло спрямовує їхні зусилля до осягнення даної мети. Руслана є творча, легко орієнтується на ділі та ніколи не піддається перепонам.

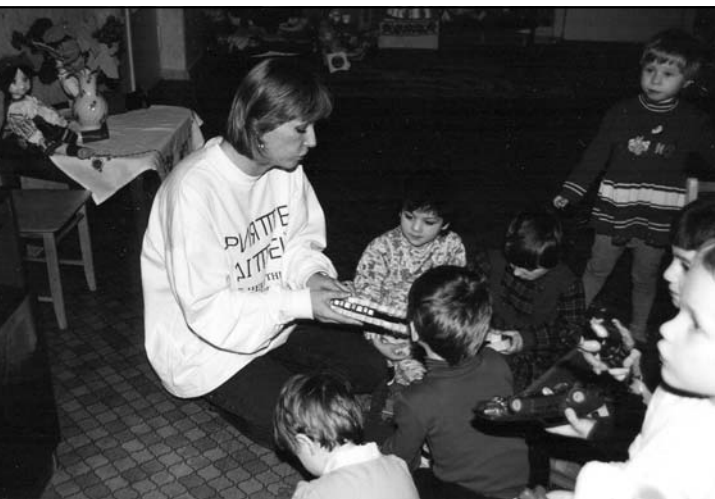
Заслуга Руслани не тільки в тому, що помагає Україні, а й у тому, що через її працю десятки добровольців, молодих канадців та американців українського походження, повертаються до своєї спадщини та присвячують безліч

часу й енергії сиротам в Україні — їздять рік за роком в Україну, навчаються мови та працюють з молоддю.

Руслана завдячує свій успіх перш за все своїм батькам, котрі виховали її в українському дусі, а також вихованню молодіжної організації “Пласт”, де вона провела молоді літа. Руслана особливо вдячна своїй країні Канаді, де ще від шкільних років навчалась дбати про потребу других та помагати тим, для яких доля не була ласкавою.

Як координатор проекту “Приятели Дітей” Руслана Вжесневська дістала нагороди від СФУЖО, від міської управи Торонта, від Канадської держави (у 50-ліття Королівської пари) та нагороду “Золотий Вогонь” — від організації “Пласт”.

Таня Мельник є членом Канадського Фонду «Діти Чорнобиля» в Торонто і також допомагає з проектом «Приятели Дітей».

Руслана із сиротами в Україні

десяти років. Руслана живе з сім'єю в Торонті, є мамою чотирьох доньок.

Попри свою працю як реалтор, координує проектом “Приятели Дітей” при Канадському Фонді “Діти Чорнобиля” (*Help us Help the Children, a project of the Children of Chernobyl Canadian Fund. — Ed.*). У проекті “Приятели Дітей” добровільно працюють 75 молодих професіоналів із Канади та США. Проект активно займається допомогою та невтомно працює над поліпшенням стану дітей-сиріт України вже понад 10 років. Минулого літа добровольці провели відпочинково-вишкільний табір для дітей-сиріт, в якому взяло участь близько 600 дітей. Кожного року добровольці здійснюють маршрути з гуманітарно-медичною допомогою по сирітських будинках

Допомога Україні

✧ Aid to Ukraine

Подаємо приклади українських та неукраїнських організацій, які допомагають Україні. А як ваш відділ допомагає?

Clothing care packages from Canada to Ukraine

February-March 2004

By Cassie Merko

Spearheaded by the UCWLC, Dauphin's Ukrainian Catholic Parish of the Resurrection prepared a huge shipment of clothing and other useful articles destined for orphanages and needy people in Ukraine. The

request for donations received an enthusiastic and generous response from the whole parish. Forty-three bags of beautiful clothing were neatly sealed and sent to the OSBM Sisters in Ukraine.

*Here is a project with a strong success record in Ukraine. ✧
Координатор проекту “Приятелі Дітей” при Канадському Фонді
“Дітям Чорнобиля” ділиться з працею проекту.*

Діяльність “Приятелів Дітей”

Руслана Вжесневська

Доброзичливість, працьовитість та взаєморозуміння — це стежка, якою прямують добровольці проекту. Їхня праця — велике випробування в ім’я українського суспільства. Ми щиро вдячні усім добровольцям проекту за їхню працю, за те, що вони дарують дітям-сиротам радість життя.

Наша гуманітарна допомога:

Медична. Діти безкоштовно одержують вітаміни і ліки. У багатьох випадках це допомагає затримати розвиток інфекційних хвороб. Особлива увага приділяється протезуванню дітей-калік.

Освітня. Наша стипендійна секція дуже гарно збагатилася завдяки щедрості наших канадських громадян. За 10 років ми вже маємо працівників-добровольців і професіоналів з України, які вносять вагомий вклад у розвиток української державності. Багато сиротинців запровадили навчання дітей-сиріт в нормальних обставинах, тобто діти відвідують загальноосвітні школи.

Табори. Кожного року діти-сироти мають можливість відпочивати у Ворохті, в Карпатах, де для них створена цікава програма, переплетена культурними розвагами та відпочинком. У таборах діти мають можливість краще вивчити українську мову, глибше пізнати культуру, віру і традиції свого народу. Це велика школа розвитку духовності, національної свідомості, формування світогляду підростаючого покоління.

Вишкільні конференції. Перед таборами проводиться тижнева конференція для:

- (а) погодження виховних методів;
- (б) обміну думками про обставини сьогодення.

Учасниками конференцій є вихователі сирітських будинків, виховни-

ки-добровольці з Північної Америки, соціальні і медичні працівники. Дружня атмосфера розвиває зацікавлення гуманітарною працею. Тут гостює пошана до себе, любов до України та розуміння того, що діти — це найцінніший скарб народу.

Благодійні маршрути по інтернатах та сирітських будинках. Представники проекту самі доставляють вітаміни, ліки, одяг, книжки, спортивне знаряддя в сиротинці.

Ми віримо, що своїми вчинками і добрими справами допоможемо збудувати справді гуманну, справедливую, демократичну, суверенну і багату Українську державу.

Діти-сироти щиро вдячні вам за моральну і матеріальну допомогу та вірять, що виправдають ваші сподівання у кращу долю нашого українського народу.

Додатково про автора на ст. 28

REMEMBER THIS

The most destructive habit Worry
The greatest joy Giving
The greatest loss Loss of self-respect
The most satisfying work Helping others
The ugliest personality trait Selfishness
Our greatest natural resource Our youth
The greatest
“shot in the arm” Encouragement
The greatest problem to overcome Fear
The most effective
sleeping pill Peace of mind
The most crippling
failure disease Excuses
The most powerful force in life Love
The most dangerous pariah A gossip
The worst thing to be without Hope
The deadliest weapon The tongue
The two most power-filled words “I Can”
The greatest asset Faith
The most worthless emotion Self-pity
The most beautiful attire SMILE!
The most prized possession Integrity
The most powerful
channel of communication Prayer
The most contagious spirit Enthusiasm
The most important thing in life GOD

With thanks to Pat Semchuk

Допомога українцям

Григорій Галаган

Жовтневого дня 1871 р. у Києві відкрився новий навчальний заклад — колегія Павла Галагана. Її завдання — допомагати молодим людям із незаможних сімей підготуватися до вступу в університет. Так українські доброчинці Григорій і Катерина Галагани вирішили увічнити пам’ять свого єдиного сина Павла, що у 16 літ помер.

Для організації і утримання колегії Галагани передали для її фонду мільйон карбованців (на той час — величезна сума!), купили на вулиці Фундуклівській цілий квартал. Опікувалися колегією все життя. З неї вийшли вітчизняні знаменитості: президент Всеукраїнської академії наук Володимир Липський, неодмінний секретар цієї ж академії Агатангел Кримський, поети Михайло Драй-Хмара і Павло Филипович та ін. 1886 р. Іван Франко вінчався у церкві при колегії зі студенткою цього ж закладу Ольгою Хоружинською.

Колегія — це не єдина добра справа Галаганів. У Сорочинцях збудували хату для талановитого кобзаря Остапа Вересая і фінансували його поїздки з концертами до Києва і Петербурга. Підтримували видання журналу “Киевская старина”, пожертвували власний будинок на 60 кімнат для ремісничого училища в Дегтярах на Прилуччині. І ще багато добрих справ зробили ці славні люди. Ще за життя Григорію Галагану присвоєно звання почесного громадянина Прилук. Благородний приклад Галаганів наслідують сучасні меценати.

Надія Руденко

Доми для сеньйорів в Канаді

Богдан І. Шулякевич

Останнього року вийшов “Довідник українських осередків опіки в діаспорі.” Це є каталог установ, котрі займаються опікою людей, які є хронічно хворі, або для тих, котрі хочуть мешкати у будинках, сприятливих для старших віком. Із 53 установ у діаспорі — 43 або 81% є в Канаді. Україна не була включена в рахунок.

В Канаді уже шоста генерація українських поселенців — людей, котрі затримали свою мову, культурні надбання, приналежність до церков та любителів певних страв. За переліком, українців є понад 1 мільйон або 3,6% населення Канади (2001 рік). Канадські провінції дуже сприяють та підтримують потреби для сеньйорів, а особливо там, де є більші скупчення українців.

А пощо таких установ?

Пересічна людина хоче жити в оточенні та суспільстві, які є найбільш вигідними та знайомими для

неї. До цього додати опіку, тоді можна задовольнити бажання українським піонерам, в українських середовищах та з українсько- чи слав'яномовною обслугою.

З чисто практичних причин українські установи для старших несуть поміч як жителям, так і службі і державі; наприклад:

- З виливом крові (інсульт), людина вертається до материнської мови, хоч за молодости говорила державними мовами. Тут треба людей, які б могли її зрозуміти.
- Назагал українські чоловіки є стоїки, отож часто не дають до пізнання своїх болів. Вирозуміла обслуга може краще оцінити такі ситуації.
- Церква чи Богослужби є необхідні українській спільноті, отож в українських осередках є або каплиці, або розуміння релігійної обслуги.
- Пожива взагалі є важною, а ри-

Millennium Pavilion Seniors' Lodge in Edmonton

тували, пов'язані зі святами, є особливо цінені. Жителям в українських домах можна справити приємність стравами, до яких вони звикли.

На щастя, ми живемо в країні, котра цінить людей та надає їм опіку. Установи, котрі займаються старшими віком, є не тільки потрібні, але необхідні на користь державі та українській спільноті.

Инж. Богдан І. Шулякевич є президент Дому опіки ім Арх. Михайла в Едмонтоні.

Don't wait until Christmas! Bring joy to a friend with a subscription of

НАША ДОРОГА ✧ NASHA DOROGA

Не чекайте на свято! Зробіть комусь приємність передплатою

Ось мій список. Here's my list. I understand each friend will receive a card announcing the gift subscription.
I've enclosed \$ _____ for _____ gifts at \$20 each (\$25 US for USA and overseas).

DONOR

Name _____
Address _____
City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #1

Name _____
Address _____
City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #2

Name _____
Address _____
City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #3

Name _____
Address _____
City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Mail cheques payable (to) NASHA DOROGA to: 110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7

Directory of Ukrainian Seniors' Homes in Canada

(by province and by city)

Compiled by St. Michael's Health Group of Edmonton, Alberta, in 2003

CITY	NAME	BEDS	SUITES	TELEPHONE	TYPE*		
					Ind.	P. Care	F. Care
ALBERTA							
Edmonton	Barvinok Seniors Home		20	(780) 436-2745	✓	✓	
	Father Hannas Seniors' Home		41	(780) 436-2745	✓	✓	
	Garneau United Place		110	(780) 430-5802		✓	
	Holy Eucharist		39	(780) 471-2443		✓	
	Millennium Pavilion Seniors' Lodge		69	(780) 473-5621		✓	
	St. Andrew's Ukrainian Selo		78	(780) 469-4141	✓	✓	
	St. Michael's Long Term Care Centre	153	135	(780) 473-5621			✓
	St. Nicholas Seniors' Home		36	(780) 435-4107	✓	✓	
	Selo Vesnivka		42	(780) 436-2745	✓	✓	
	Ukrainian Dnipro Senior Citizens' Home		78	(780) 425-5097	✓	✓	
	Verkhovyna		116	(780) 429-3846	✓	✓	
Spruce Grove	St. Michael's Grove Manor		71	(780) 962-6672		✓	
Vegreville	St. Michael's Care Centre Vegreville	55	44	(780) 603-0853		✓	
	St. Michael's Manor Vegreville		55	(780) 632-3540		✓	
BRITISH COLUMBIA							
Kelowna	Orchard Haven Housing Society		27	(205) 860-8060	✓		
Richmond	Ivan Franko		44	(604) 277-4116	✓	✓	
Vancouver	St. Mary's Ukrainian Housing Society		90	(604) 876-9367	✓	✓	
Vernon	The Ukrainian Village		74	(250) 545-6475	✓	✓	
MANITOBA							
Dauphin	St. Paul's Home	70	60	(204) 638-3129			✓
Winnipeg	Holy Family Nursing Home	276	252	(204) 589-7381			✓
	Holy Family Seniors' Tower		43	(204) 569-7381	✓	✓	
	Ivan Franko Manor Inc.		67	(204) 589-4949	✓	✓	
	St. Josaphat Selo-Villa		121	(204) 586-4346	✓	✓	
	St. Mary the Protect-ress Millennium Villa		72	(204) 586-5816		✓	
	St. Peter & Paul Manor Inc.		33	(204) 231-9420	✓	✓	
ONTARIO							
Amherstburg	Shevchenko Senior Citizens Apartment		74	(519) 736-7800	✓	✓	
Brampton	Cholodny Home for Special Care		16	(905) 794-0480			✓
Etobicoke	Fairfield Residence	14	8	(416) 417-6136	✓	✓	
	St. Demetrius Residence		259	(416) 243-7653	✓	✓	
	Ukrainian Canadian Care Centre	120	82	(416) 243-7653			✓
Hamilton	Taras Shevchenko Senior Residence		100	(905) 548-8505	✓	✓	
	Villa Kiev Senior Citizen Homes		152	(905) 383-5903	✓	✓	
Mississauga	Ivan Franko Home	100	70	(905) 820-0573		✓	
St. Catharines	Ukrainian Non-Profit Home		50	(905) 646-7281	✓	✓	
Sudbury	Barvinok		7	(705) 670-0318	✓	✓	
	Ukrainian Seniors Centre		34	(705) 673-7404	✓	✓	
Thunder Bay	Holy Cross Villa		30	(807) 346-4282	✓	✓	
Toronto	Golden Orchard Uk-rainian Seniors' Home		12	(416) 252-1603			✓
	Ivan Franko Home		85	(416) 239-7364			✓
SASKATCHEWAN							
Regina	Selo Gardens		68	(306) 584-1844	✓	✓	
Saskatoon	Ilarion Residence		103	(306) 373-7011	✓	✓	
	St. Joseph's Home	85	60	(306) 382-6306			✓
QUEBEC							
Montreal	Ukrainian Villa		54	(514) 374-6400	✓	✓	

* Ind. – Independent

P. Care – Partial care: various levels of care, some nursing, bathing, food assist.

F. Care – Full care: nursing care with therapies, pharmacy and physician services.

A complete Directory with descriptive comments can be obtained from St. Michael's Health Group (\$15⁰⁰). Place order by email: smeccs@smhg.ca, or fax (780) 472-4506.

НАША OUR Історія History

*The almost forgotten,
shocking story of
Bereza Kartuzka will
finally be told.*

Документальний фільм *Бере́за Картузька*

Підготовляється півторагодинний документальний фільм про відомий своїми знущаннями польський концентраційний табір у Березі Картузькій, що існував між 1934 і 1939 рр., де були ув'язнені сотні українських патріотів. У Канаді й Америці ще живе багато українців, колишніх в'язнів цієї польської тюрми з найсуворішим режимом.

Цей фільм висвітлює політичну ситуацію на західноукраїнських землях, що були під польською окупацією між Першою і Другою світовою війною.

Табір “Бере́за Картузька” був заснований 17 червня 1934 р. на зарядження Президента Польщі як відповідь на вбивство міністра внутрішніх справ Б. П'єрацького за його брутальну “пацифікацію” (примирення до знущань та полонізацію польського уряду — *Ред.*) українського населення в 30-их роках, а атентат доконав молодий член Організації Українських Націоналістів.

Арешти й заслання до Берези Картузької, яка тепер знаходиться на території Білорусі, відбувалися без судів, без права на захист і на апеляції, що було проти засад конституції Польської демократичної держави.

Для цього фільму використано автентичні фотографії, документи, архіви, спогади, написані про цей табір, та зізнання колишніх українських в'язнів, які пережили цей табір і тепер живуть на Заході. У фільмі подаються коментарі істориків про суспільно-політичне тло тодішньої Галичини та наводяться приклади надуживань польського уряду, який ламав умови

Юрій Луговий в Березі Картузькій
Версальського мирового договору
супроти українського населення.

Юрій Луговий з Монреалю (Канада), відомий своїми дотеперішніми фільмами, взявся за цей важкий і коштовний проект. Він автор документального фільму *Свобода — дорогою ціною* (*Freedom Had A Price*) про інтернування канадських українців в часі Першої світової війни та співавтор фільму *Жнива розпачу* (*Harvest of Despair*) про голод-геноцид у Східній Україні 1932-33 рр. Ці фільми здобули 12 міжнародних нагород.

Юрій Луговий їздив до Берези Картузької, щоб фільмувати рештки цього концентраційного табору, та мав розмови з місцевим населенням, що пам'ятали цю тюрму. Тепер у селі Бере́за Картузька влаштовано музей, присвячений цій зловісній події в історії Польщі.

Проект передбачається в найближчому часі. Ще багато коштів потрібно для закінчення цього документу української боротьби за свою незалежність і своє існування.

Bereza Kartuzka 1934-1939

a new documentary film

“It is clear that things have been done in Eastern Galicia which ought profoundly to trouble the conscience of Europe.”

Manchester Guardian, Dec. 29, 1930.

“Surely Great Britain was well justified in the objections which she raised in 1919 to hand over the Ukrainians of Galicia over to Poland — and it is much to be deplored that she ever yielded.”

Cecil Malone, MP, 1931

The infamous Polish concentration camp Bereza Kartuzka opened its barbed wire doors in 1934 and closed them in 1939. The film documents the little known story of Ukrainians fighting for their country's freedom.

The Treaty of Versailles of 1919 ceded Western Ukraine to Poland despite the strong opposition of the population. Eastern Ukraine was taken by the Soviet Union. Ukraine was no longer on any European map. The Ukrainians became the largest minority of Europe.

The terms of the Treaty promised Western Ukraine self-determination, autonomous territory, and freedom of religion. However, the leaders of Poland decided otherwise. They ruthlessly pursued the policy of forced Polonization and any opposition was brutally “pacified.” Ukrainian schooling was forbidden; community centres were destroyed; libraries were burned. The people were beaten, arrested and their property and crops were destroyed. This was the “pacification” policy of the Polish government against the population of Western Ukraine. The secret underground Organization

of Ukrainian Nationalists (OUN) retaliated. There was civil unrest. Some who opposed this policy of Marshall Jozef Pilsudski were sent to the concentration camp in Bereza Kartuzka.

In Yuriy Luhovy's film, former prisoners speak out and tell their stories for the first time.

"We were 'welcomed' to the camp with the Polish police forming two lines. We had to run between them. They would beat us with long sticks, rifle butts—on the head, stomach. People were rolling on the ground with their head spinning. Everyone was bloodied..."

Food was scarce in the prison camp. Inmates were forced to build roads and ditches for ten and more hours a day, amid brutal beatings.

"Everything was done to humiliate us... We were beaten for anything... No one would dare to speak Ukrainian. The Polish police would have killed us."

Witnesses were filmed in Belarus, Poland, Ukraine, United States and Canada. Historian Prof. Taras Hunczak from Rutgers University, New Jersey, shares his knowledge, and places Bereza Kartuzka in context of the European politics of Hitler and Stalin. Rare footage of Bereza Kartuzka taken by Luhovy was almost confiscated at the Belarus-Poland border.

Some of the Bereza political prisoners came to Canada after WW II. You will recognize them in the film. Watch for it.

Прохання допомогти закінчити цей фільм. Чек просимо виписати на:

If you wish to support this important documentary about the history of our people, please send a cheque to:

**La Maison de Montage Luhovy Inc.,
2330 ave Beaconsfield, Montreal,
Quebec, H4A 2G8.**

Якщо потрібна податкова посвідка, просимо виписувати чек

If tax receipt required, write

UCC – Bereza Kartuzka.

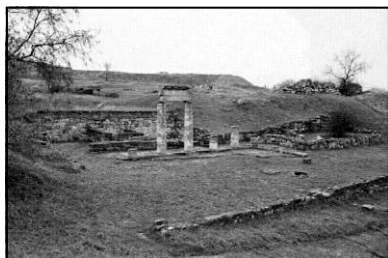
Будь-які матеріали про цей табір або про "пацифікацію" просимо висилати на подану вище адресу.

☞ With God, There's No Desperation ☞

Two Ukrainian sites among world's 100 most endangered sites

THE WORLD MONUMENTS FUND lists two Ukrainian sites among the world's 100 most endangered sites:

Panticapaeum Ancient City Kerch, Crimea, Ukraine

Once the capital of the Bosporean Kingdom, the largest political state in the region of the ancient Black Sea, the ruins of the city of Panticapaeum contain evidence of settlement dating back to 2600 b.c. Over its long history the site has been occupied by Greeks, Scythians, and Sarmatians, evident in the art, architecture, and Kerch-style ceramics of the Bosporean Kingdom. More recently, Panticapaeum was the site of the oldest Christian church in Ukraine, the tenth-century Church of St. John the Baptist. For archaeologists, who began excavating the site at the close of the eighteenth century, Panticapaeum is unequalled in the Black Sea region in its richness of ceramics, jewelry, sculptures, and other artifacts. Since 1826, the site has been under the auspices of the Kerch Museum of Antiquities. Some site security was provided during the Soviet period due to Panticapaeum's proximity to naval bases. More recently, however, Panticapaeum has been plagued by looting and vandalism, and the site is now riddled with looters trenches, which have destroyed walls and ancient frescoes. This damage has been compounded by natural factors such as rain and erosion, combined with unregulated tourism and local development.

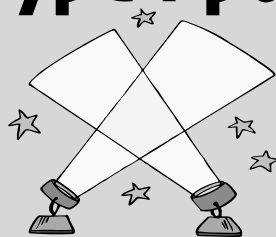
Tyras-Belgorod Fortress Belgorod-Dnestrovsky, Odessa, Ukraine

For centuries the fortress of Tyras-Belgorod has watched over the calm waters of the Dniester Estuary. Founded in the sixth century b.c. as the Greek city of Tyras, the site was mentioned by Strabo, Ptolemy, and Pliny. The ancient site encompasses the preserved remains of houses, paved stone streets, gutters, headquarters of a Roman garrison, and fortifications built of massive limestone plates unknown anywhere else in the classical world. Built in the Middle Ages, the fortress functioned as a military post for Byzantine, Moldavian, Turkish, and Russian forces until the early nineteenth century. With three gates, 20 towers, a defensive wall, and a moat, Tyras-Belgorod is the only remaining medieval fortress in southwestern Ukraine. Since 1940, Tyras-Belgorod—now part of the modern city of Belgorod-Dnestrovsky—has been a designated national monument in the care of the Ministry of Culture of Ukraine and the Ukrainian State Committee for Architecture, Construction, and Housing Policy. Over the past four decades, restoration work has been carried out on the site's Greek remains, including the insertion of concrete supports along the estuary to protect the crumbling bedrock from further erosion. Due to lack of funds, however, an assessment of the physical condition of the entire site has never been carried out, nor has a comprehensive plan for shoreline stabilization been developed. Without these, it will be impossible to arrest further decay.

Культура і розвага

Огляд книжок, фільмів,
радіо, телебачення, концертів,
виставок та музики
з українським змістом

A review of books, films,
radio, TV, concerts, exhibits,
music, theatre dealing with
Ukrainian themes

Arts and Entertainment

Страсті Христові

Рецензія з Києва

The Passion of the Christ

A Bible study group in Ottawa reviews

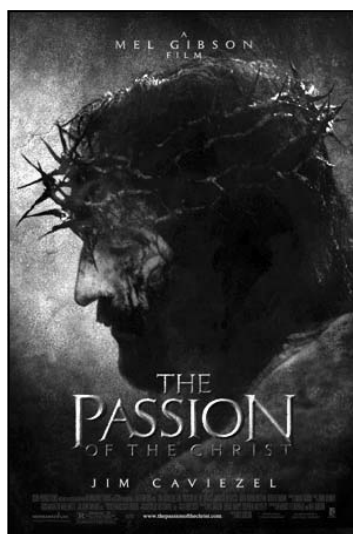
Орест Ребман

Коли я вперше почув про *Страсті Христові*, то відразу зрозумів, що мушу переглянути цей фільм. Чому? По-перше те, що режисер проігнорував всі голлівудські поняття про “успішність” стрічки. По-друге, коли вже відбулася прем’єра фільму, заговорили про цілком відверті, натуралістичні кадри катування Христа, котрі коштували життя кільком глядачам (до речі, ці повідомлення спонукали відмовитися від перегляду бодай п’ятьох моїх знайомих). Третім чинником, що спонукав мене побачити *Страсті*, були абсолютно протилежні оцінки фільму від християнської та юдейської громад. І нарешті — події відбувалися в час Великого Посту, коли кожен свідомий християнин замислюється над стражданнями Спасителя, над своєю виною перед Богом.

Я зрозумів, що мушу мати власну думку.

Переглянув фільм вранці Світлого Понеділка, разом із чотирма друзями, які по-різному ставляться до Церкви, різні за віком, за вихованням, за соціальним статусом, але попри це досить близькі за духом, за світосприйняттям.

Як тільки згасло світло, в залі на близько 400 місць запала мертва тиша. Ніщо не відволікало від образів на екрані. Майже не відволікали навіть субтитри, які перекладали репліки героїв російською мовою. Хоча, поза сумнівом, ніхто не

Last February our Bible class of 7 adults, accompanied by two university students, took on our respective roles as participants in the “greatest sacrifice.” Each was motivated for different reasons: Some followed the crowd and the controversies, and others attended with no initial reason but came out with one.

All of us were curious to see what Hollywood would create.

What we saw was not a new story or a different interpretation, but a consistently and figuratively well-portrayed chronicle strongly focused on the last three days of

Jesus. From an artistic point of view, the acting was excellent and the subtitles were tastefully captured — the Aramaic and Latin language cultivated an air of realism. Of particular strength was the manner in which Mary portrayed her quiet suffering—without despair, but with dignity as she waited in anticipation of the crucifixion.

While there was bloodshed and violence, and perhaps it was a bit prolonged, the degree was on a modest scale compared to the brutality that children can watch today. Our students did not find it excessive, although one adult had abstained from seeing the film with us. Looking beyond the physical reality, the violence complimented the sacrificial process.

The negative coverage, particularly the anti-Semitic labelling also raised our anticipation, but was not considered a focal point—the judgement was as much a political struggle as a spiritual one. Because this film bound the audience into the

**“Зло, як і добро, —
вічне. Для нього
немає ні часових,
ані національних
ознак.”**

розумів арамейської, євангельські діалоги відомі багатьом. Ніщо не заважало піддатися на волю режисера, поринути в його світ.

З перших кадрів неможливо було позбутися відчуття причетності до того, що відбувається на екрані. Переслідувало якесь смутне враження, яке потім переросло мало не в упевненість — “Все, що ти бачиш, безпосередньо стосується тебе! Спробуй оцінити, примірай до себе страждання, на які пішов Спаситель заради відкуплення людства...”

Кожна найдрібніша деталь лише підкреслювала велич Жертви. Починаючи від пилу, який піднімається від стіп, безособистісного образу керованого натовпу, до абсолютно огидних легіонерів, які, катуючи Христа, насміхалися з нього, так ніби не достатньо було його фізичних страждань. Цієї миті розумієш — це ті ж люди, яких часом бачимо сьогодні. Це не вимерлі істоти, вони є у будь-якому суспільстві — демократичному чи авторитарному. Це ті, хто на догоду господарям чи керівникам готові катувати невинних, ті, хто заради заробітку поступається людяністю, виправдовуючись — “Старший наказав, він нехай думає”. Зло, як і добро, — вічне. Для нього немає ні часових, ані національних ознак.

З огляду на це, зовсім незрозумілими є звинувачення автора в антисемітизмі. Єдине, чим можна виправдати людей, котрі називають фільм юдофобським, це хворобливе сприйняття західним суспільством будь-чого, що може здатися “неполіткоректним”. Тоді так само можна говорити про антисемітизм євангелістів. Адже те, що “Розпни!” кричали саме юдеї, твердять вони.

Втім, це все приходить в голову лише згодом, коли починаєш аналізувати побачене. А поки триває фільм, неможливо думати ні про що інше, крім того, що бачиш на екрані.

Немає змісту переказувати враження від конкретних моментів, від операторської чи акторської роботи. Поза сумнівом, кожен з тих, хто працював над стрічкою, перейнявся вищою ідеєю — зробити людей кращими, навчити їх любити одне одного по-християнськи.

Дві години, які тривав фільм, минули як 15 хвилин. Протягом 10 хвилин виходу з залу ніхто не вимовив ані слова. Ми з друзями заговорили між собою лише на вулиці, викуривши по пів сигарети. Перші слова, вимовлені моєю доброю приятелькою, дуже емоційною жінкою у віці 50 років: “Як треба любити людей, щоб перенести це, і просити: Прости їм! Не знають, що роблять...”

Орест Ребман працює політичним журналістом на телебаченні в Києві.

event we were not just voyeurs, but participants—and as much as the Jews, we had a hand in the slaughter of the Lamb. Each felt as if we took on the role of some particular character.

It was interesting to capture the opinions of our students. For example, in the past when they listened to Bible passages read during sermons, they had felt it difficult to place in perspective the events and characters. The film assisted them to this end.

This film provoked and prolonged a discussion which otherwise may not have happened. The story is well known and worth talking about, and just like Christmas, everyone left back into the wintry air with something.

Olena Bankston, Fr. Zenon Hentosz, Roman Katchmar, Sally Tchorewski, Christina Thompson are members of the Bible Study group at the St. John's the Baptist Ukrainian Catholic shrine in Ottawa.

In the next issue **В наступному числі**

- 60th Anniversary of the UCWLC in documents, stories and archival material. Be included; write about your Branch!
- 60-ліття ЛУКЖК представлене в спогадах, архівних матеріалах, документах. Не забувайте історію Вашого відділу. Напишіть!

Ukrainian Catholic Women's League
of Canada National Executive

The Vera Buczynsky Ukrainian Language Scholarship Fund

The National UCWLC is offering one scholarship of \$500 to persons of Ukrainian Catholic descent who are planning to study the Ukrainian Language at the post-secondary level.

Applications are available from and should be submitted to:

The Vera Buczynsky Ukrainian Language
Scholarship Committee
100 Attache Dr
Winnipeg MB R2V 3L5
204-338-0913
salisowski@hotmail.com

**Deadline for receipt of complete applications is
August 1st.**

Благословенна українська пісне...

Олеся Талпаи

*В тобі душа народу, що не згине,
І гідності, і ніжності жага.
Ти на добро і долю України
Лунай, безсмертна пісне дорога!*

Маєстатична музика компози-
торки Лесі Дичко на крилах
цих слів поета Володимира

а відтак у 1975 р. зі своїм орке-
стром і танцювальною групою
став ансамблем. Як ансамбль,
“Дніпро” подорожував по Аль-
берті та по інших провінціях
Канади, а в 1979 р. концерту-
вав по Австралії, Філіпінах, на
Гаваях. Після передчасної
смерті Романа Солтикевича в
1976 р. диригентська батута
була передана Марії Дитиняк.
Разом з заступницею-диригент-

Запорожець за Дунаєм С.
Гулак-Артемовського; кантату
С. Яременка *Завойовники
Прерій*; ораторії *Неофіти*
М. Кузана і *Святий Дніпро*
В. Кікти. Після смерті м.
Колесника у 1997 р. “Дніпро”
був запрошений маестром
Гжегошем Новаком, в той час
диригентом Едмонтонського
симфонічного оркестру, ви-
ступати з двома прем’єрами: з

Коломийця пролунала на
фіналі величавого Ювілейного
Концерту Едмонтонського
хору “Дніпро”.

Минулого листопада в
Едмонтоні відбулося свято
української пісні, яким хор
“Дніпро” успішно відзначив
50-ий Ювілей музикотворчої
праці на ниві української хоро-
вої музики в Канаді. Щоб пока-
зати різноманітність і розвиток
музичної праці хору впродовж
п’ятидесяти років, концертна
програма охоплювала не тіль-
ки широкий спектр жанрів —
народні пісні, духовна музика,
музичні хоріві п’єси, кантати,
та уривки з ораторій та опер —
але і твори різних музико-
історичних періодів, твори
зовсім нові, сучасні і давніші.

П’ятдесят років тому бл. п.
диригент Роман Солтикевич
разом з одностудійцями та люби-
телі хорової музики зорганізу-
вали Український Чоловічий
Хор “Дніпро”. У 1971 р.
“Дніпро” став мішаним хором,

кою, Орісою Олійник, та
аккомпаніаторкою, Іриною
Тарнавською, п. Дитиняк
продовжувала основний мис-
тецький напрям хору.

З 1978 року ці напрями
розширюються. Марія Дити-
няк описує цей розвиток так:
“Розпочалась нова сторінка
музичної діяльності хору
“Дніпро”, а саме — творча
співпраця з маестро Володи-
миром Колесником.”

Цей дев’ятнадцятилітний
зв’язок з м. Колесником —
колишнім диригентом і дирек-
тором національної опери
України ім. Т. Шевченка в
Києві і в той час мистецьким
керівником і диригентом
Товариства української опери
в Канаді (Торонто) — дав
можливість хорові виконувати
твори великої форми з симфо-
нічним оркестром. “Дніпро”
цим способом вибирає нові та
завжди більш вимогливі доро-
ги та ставить, наприклад, опе-
ри *Купало* А. Вахнянина та

вокально-симфонічною пое-
мою *Палімпсести* Ю. Ланюка
(1999 р.) та з кантатою
Послання (2002 р.) М. Кузана.

Ця коротка історія описує
тільки основні моменти дов-
гоіснуючого та активного хору
“Дніпро”. Річні концерти, не-
зчисленні громадські обов’яз-
ки, концертні поїздки, щотиж-
неві репетиції, вокальні май-
стерні — все це доповняє цю
історію. Але довершення і, в
той сам час, продовження
історії цього надзвичайного
колективу здійснилося цим
Ювілейним Святом, присвя-
ченим українській пісні.

Для відзначення 50-го
ювілею “Дніпра”, наприклад,
хор виконав прем’єру новоза-
мовленого твору визначної
композиторки Лесі Дичко:
Ода Пісні до поезії Володими-
ра Коломийця. Про це замов-
лення Марія Дитиняк заявила,
що “хор хоче не лише пораду-
вати слухачів чудовою украї-
нською музикою, але також за-

лишити майбутнім поколінням тривалу пам'ятку у формі нових творів.” Цей твір написаний для мішаного хору, двох солістів — співали Ольга Федеркевич, сопрано, і Еміліян Грох, баритон; і двох фортепіан: грали Ірина Тарнавська і Вікторія Ковальчук.

Низький поклін і щира подяка за мистецьке диригування хору — диригентці та художньому керівнику Марії Дитиняк, заступниці-диригентці Мирославі Загарії і піаністкам Ірині Тарнавській і Вікторії Ковальчук; Ювілейному Комітетові на чолі із Юрієм Загарією; голові хору Любі Федущак та всій управі за проведення надзвичайно успішного свята, 50-річчя хору “Дніпро”. Це ж було не тільки свято пісні — це було також і свято співаків-хористів і любителів української пісні, бо без них пісня б лежала німа!

Олеся Талпаш — хористка — з великою приємністю співає в хорі.

UAstyle – Український стиль — це перше, нове, сучасне видання про український стиль життя — усталений і той, що тільки формується: бізнес, подорожі, відпочинок, мистецтво, мода, історія, сучасність, цікаві постаті минулого і сьогодення, їх філософію життя; про відомих українців в Україні та за кордоном; про тих, хто творить українське добре наше.

Підписавшись на журнал **UAstyle**, Ви підтримуєте україномовне проукраїнське видання. Ваша передплата — це Ваш внесок у розвиток української культури.

Передплата журналу **UAstyle** на рік (10 чисел) для передплатників у країнах Західної Європи та Північної Америки коштує 96\$.

Про подальші інформації звертайтеся на uastyle@ln.ua.

Ablaze Productions

Подарунок з України від
Волинського ансамблю
пісні та танцю

Слухаючи перший диск “Волинь”, Ви відчуваєте глибоке емоційне хвилювання, тому що це 20 майстерно виконаних українських пісень в новій інтерпретації. Нові пісні, свіже звучання під супровід могутнього оркестру забезпечать Вам емоційне задоволення, іноді сентиментальний настрій, але Ваше серце буде схвильоване найкращим виконанням українських пісень.

Другий диск присвячений різдвяним пісням.

Про подальші інформації звертайтеся на www.ukrainianmusic.net, або тел. 416-521-9555.

Ціна CD \$19.⁹⁵.

Усміхнися

Smile

■ Shopping math

A man will pay \$2 for a \$1 item he needs. A woman will pay \$1 for a \$2 item that she doesn't need.

■ General equations & statistics

- A woman worries about the future until she gets a husband. A man never worries about the future until he gets a wife.
- A successful man is one who makes more money than his wife can spend. A successful woman is one who can find such a man.

■ Longevity

Married men live longer than single men do, but married men are a lot more willing to die.

■ Happiness

To be happy with a man, you must understand him a lot and love him a little. To be happy with a woman, you must love her a lot and not try to understand her at all.

■ Propensity to change

A woman marries a man expecting he will change, but he doesn't. A man marries a woman expecting that she won't change, and she does.

■ Discussion technique

A woman has the last word in any argument. Anything a man says after that is the beginning of a new argument.

With thanks to Libid Zyla

In Memoriam Donations

Mary Dyma Educational Fund

Income tax receipts issued on request

Application deadlines

*December 31: 2004
spring semester*

*June 30: 2005
fall semester*

For further information, please contact
Shirley Lisowski at 204-339-0954
100 Attache Drive, Winnipeg, MB R2V 3L5

Дорогі читачі, dear friends,

I wish that we could have been together in Ukrajina. Spring, there, is beautiful. Like Taras Shevchenko wrote, the village houses were sinking in the sea of white and pink apple, pear and cherry blossoms; city markets were briskly selling spring flowers, fresh radishes, lettuce and green onions.

I accompanied Sister Theodosia to the orphanage in Lviv, the one she writes about in *Nasha Doroha*. I was charmed by the neatness of the yards, dormitories and, most of all by the children. There were about 120 clean-faced and dressed little three- to six-year-olds. They sang for us and laughed merrily just because they were happy there. Thank you from them to all the UCWLC members for contributions sent to any children of Ukraine.

But that's where the good news ends. The bad news is very bad and it's this:

When the children move to the *internat*, a housing facility where they eat and sleep, once they start school at seven, evil people await them on the road to and from school, particularly when the children reach puberty. There are cases of sexual rape, drug trafficking and even abduction.

It gets more frequent when the children finish *gymnazija*, high school. Then they must leave the government funded institutions and make a life for themselves. However, jobs are difficult to get, and they don't have family. Without homes and jobs Ukraine's beautiful young people are

Останнє слово ... last word

easy victims. Statistics show that Ukrainians form the largest numbers of trafficked, sold as slaves, people in countries like Turkey, Israel, Germany. Even Canada has many of them. This has to stop.

The UCWLC and all others who wish to help have our work cut out for us. We need to go beyond the preparation of orphans for inevitable abuse. We need to form a strong lobby in Ottawa and Kyiv to insist that Ukraine develop programs to help its young and that Canada work with Ukraine to that end.

Regardless of who gets elected, this issue must be raised with our politicians here and there. We can start now. Each and every Eparchy, branch and individual must influence his/ her Member of Parliament to get involved. We can talk about this at our Congress and we can write to the involved parties.

This is as much our duty to those little ones as sending them clothing and toys—perhaps even greater. We started a good thing for them. Now, we must finish it.

Д-р Тарас Кузьо розкритикував Українську діаспору в Канаді в тижневнику *Kyiv Post* за кілька недотягнень. Між ними, автор вважає, що

- Академічні інституції діаспори не віддзеркалюють сьогоденних потреб, а звертають увагу на минуле
- Наші інституції не мають впливу в уряді
- Наші організації не займаються справами, які торкаються нашої громади
- Наш канадський уряд не надає достатню допомогу Україні, бо ми недосить політично спритні.

На його статтю відгукнулося кілька професорів. Любомир Луцюк гостро зреагував і запропонував, щоб Кузьо вертався до Англії. Давід Марплес звернув увагу на усі ака-

демічні курси в Канаді на українські політичні теми. (Їх близько десяти, якщо згадати, що близько 20 студентів на кожному курсі, то на рік 200 осіб на вищих студіях вивчають українську політичну тематику з можливих сотні тисяч, які студіюють політику. Отже, дуже скромна цифра і вказує на мізерне знання української історії, а тим більше на вплив. На жаль цифри підтримують позицію д-ра Кузя.) Денис Глинка, Манітобський університет, одинокий, який вважав, що тема, порушена Кузьом — наша діаспора та її вплив, — варті дискусії.

Я згідна. Вважаю, що така критична дискусія давно потрібна. Чому? В демократичних країнах критика високо цінується. Тому пресу, яка найчастіше виконує цю функцію, цінують, хоча не дуже люблять.

В колишньому Союзі, а навіть і тепер, вважали, що критика — це руйнування суспільної праці. В Канаді ми знаємо, що без критики немає ані виробленої думки, ані дії.

Кузьо зробив послугу діаспорі, що почав діалог. Інші дописувачі уже доповнили та збагатили її. Я особисто ціную аналітичні погляди д-ра Кузя на події в Україні і шкодую, що думки інших академіків не такі видні і впливові, як його. Не забуваймо, що деякі наші академіки є одні з тих так званих професійних українців, які заробляють хліб насушний в інституціях, які були створені нашою громадою і, до якоїсь міри, оплачені нею. Отже, обов'язок на їхньому боці.

Хоча я шаную працю д-ра Луцюка і підтримую його зусилля в багатьох випадках, вважаю, що критика Кузя нас зміцнить. А за це його не варто виганяти з Канади.

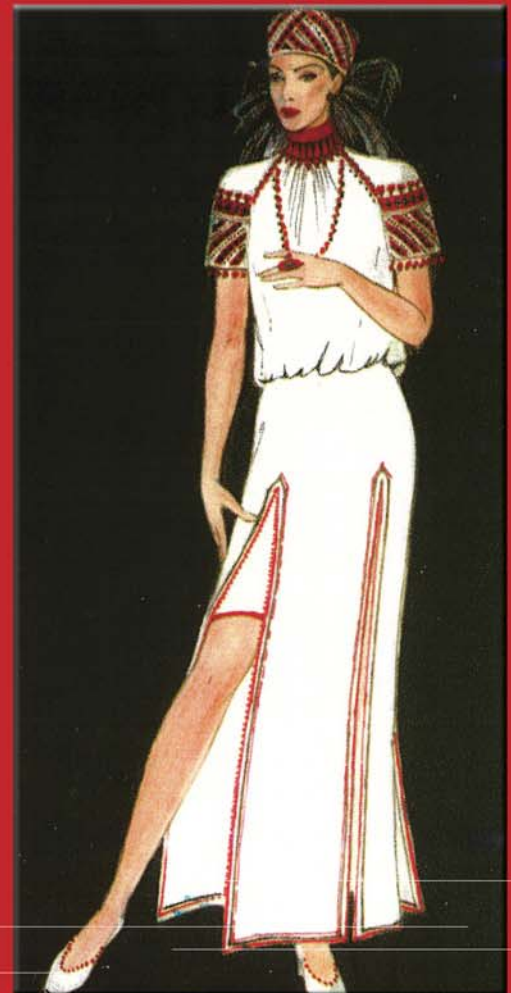
*Приємних вакацій!
Have a great summer!*

*Модерна
українська
весільна
ноша*

With thanks to Jayne Paluck

*Stylized
Ukrainian
wedding
dresses*

Центральна Київщина

Costumes of nobility. Central Kyiv Region
Latter half of the 18th – early 19th cc.

Південна Київщина

Girl's costumes. Southern Kyiv Region (now Shpola,
Smila dists., Cherkassy Reg.). Latter half of the 19th c.

Центральна Київщина

Woman's and girl's costumes. Central Kyiv Region
(now Fastiv, Obukhiv, Vasylykiv dists., Kyiv Reg.). Mid-19th c.

Центральна Київщина

Clothes of well-to-do peasants. Central Kyiv Region.
Late 18th – first half of the 19th c.